

SỰ CHỨNG THỰC CỦA SỰ MẠNG

 Mời anh chị em ngồi. Ấy là, tôi đã rất say mê, lắng nghe một lời làm chứng, cho đến nỗi tôi quên hầu việc với đám đông. Rất vui mừng được ở đây tối nay trong sự hầu việc Chúa, được gặp Anh O'Donnell. Và tôi đang chăm chú điều này, cho những dấu hiệu đó với người câm và điếc.

2 Và người anh em đã nói với tôi, quý bà đem nọ ngồi trên xe lăn, bị ung thư lớn trên bà, giống như *thế*, bà đã được chữa lành thật kỳ diệu cho đến nỗi bà đã bước ra khỏi xe lăn, bệnh ung thư đã biến mất, và thật có một thời gian tuyệt vời. Và tôi rất biết ơn vì điều đó.

3 Thật tốt khi được ở đây tối nay, Anh O'Donnell, và với hội chúng tốt đẹp này. Lên đây lúc...

4 Đây là Tempe hay Mesa? [Một anh em nói, “Tempe.”—Bt.] Tempe. Tempe. Và bây giờ nó đã phát triển mọi mặt, vì vậy, khắp nơi đây, kể từ khi tôi còn ở trong đất nước này, khoảng ba mươi lăm năm trước, cho đến nỗi tôi hầu như không nhận ra nơi này nữa.

5 Và thật tốt khi được ở trong nhà của Chúa. Khi tôi đang đi vào, một—một bé gái đứng đó, đó là Cô bé O'Donnell, và—và một...hai bé gái nữa, và đang nói chuyện với tôi ở cửa. Và—và tôi nói, “Người ta nói với tôi trời sẽ lạnh cồng ở đây tối nay.” Tôi nói, “Những người miền nam các bạn gần như bị lạnh cồng ở dưới đây.” Vậy là cô gái trẻ này nhìn qua cô kia, nói, ồ, cô ấy đến từ Iowa, và cô kia nói cô ấy đến từ Minnesota. Và tôi đã nói...

6 Trước đó, tôi đã nói, “Khi tôi rời khỏi nhà thì thời tiết âm mười bốn.” Cô bé này đến từ Iowa, hay Minnesota, một người kia, nói, ồ, lúc cô ấy rời nhà là năm mươi hai độ âm. Thì ra, tôi là một người miền nam. Năm mươi hai độ âm. Ở xứ tôi, chúng tôi thật sự sẽ lạnh cồng. Dưới năm mươi hai độ, điều đó hầu như lạnh, trời trở nên lạnh lẽo, phải không?

7 Bây giờ, chúng tôi cho rằng đây là một đặc ân lớn được ở đây với anh chị em, tối nay, thời gian thông công này ngay trước hội

đồng của các Thương Gia. Đó là, hội đồng sẽ bắt đầu vào thứ Năm sắp tới này, tại dưới Ramada. Nó ở trên Phố East Van Buren. Và chúng tôi chắc chắn mời tất cả quý vị xuống đó. Sẽ có một số diễn giả tuyệt vời trong hội đồng. Và Anh Velmer Gardner là người mà tôi biết đến, và rồi tôi nghĩ họ có một số doanh nhân sẽ nói. Và tôi—tôi tin Jim Brown là một trong số họ, và Tiến sĩ Reed, và, dĩ nhiên, Anh Rose luôn ở đó, Anh Osteen đến từ Texas.

8 Và vì vậy tôi chắc chắn anh em sẽ có một thời gian tuyệt vời khi đến đó. Chúng ta thật sự hồi hộp, vì chờ đợi hội đồng này. Hãy tin rằng nó sẽ giống như đã có lần khác, chỉ vĩ đại hơn. Và hãy nhớ, nó đến một lần, đến với tất cả. Mọi người đều được mời.

9 Và rồi, nếu đó là ý Chúa, tôi nghĩ tôi có một ít thời gian được phân bổ mà họ sẽ để cho tôi cố gắng phát biểu lần nữa tại—tại bữa điểm tâm sáng thứ Bảy, tôi nghĩ, và buổi nhóm chiều Chúa nhật, đó là, nếu ý Chúa. Và vì vậy tôi cho rằng đó là một đặc ân lớn, được đứng với những con người vĩ đại đó và—và đưa ra lời chứng cho Chúa, vì Chúa, thì đúng hơn.

10 Và tôi cầu nguyện rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho Anh O'Donnell ở đây, và nhóm Cơ-đốc nhân tốt đẹp này ở đây, mà đang kêu ngụy, chờ đợi Chúa. Vì, thật sự, chúng ta là những người kêu ngụy. Chúng ta là những người hành hương và khách lạ. Đây không phải là nhà của chúng ta. “Nhưng chúng ta đang tìm kiếm một Thành mà Đấng Xây Dựng và Đấng Tạo Dựng là Đức Chúa Trời.” Và chúng ta chỉ là những người kêu ngụy. Chúng ta không... Đây không phải là nhà của chúng ta. Chúng ta chỉ đang đi qua con đường này. Và điều đó ban cho một đặc ân lớn như vậy.

11 Có lẽ nếu tôi sẽ sắp đặt điều này theo cách này, thưa anh em. [Anh Branham điều chỉnh micrô—Bt.] Nó ban cho một đặc ân như vậy. Điều đó tốt hơn không? Ừ-m.

12 Thật là một đặc ân lớn như vậy được ở đây, đưa vào thời gian thông công này với anh em những Cơ-đốc nhân tuyệt vời. Và khi tôi nghe nói rằng tôi đã được ban cho đặc ân giữa những người khác nhau này, những giáo hội mà đã có, đã cho phép tôi nói với họ, ngay trước hội đồng, tôi nghĩ, “Thật là một thời gian tuyệt vời để bày tỏ sự biết ơn sâu sắc của chúng ta về cách những tổ chức khác nhau này đã hợp tác trong thời gian qua, trong

những sứ mệnh của tôi trên khắp thế giới; Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, Foursquare, Danh Jésus, Hội thánh của Đức Chúa Trời, và nhiều người, và những người độc lập trên khắp thế giới, tất cả họ đến như một, và dâng sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.” Và Đức Chúa Trời đã và đang làm một số điều vĩ đại giữa họ, và chúng ta rất biết ơn. Và rồi trở lại nơi chúng ta có thể bày tỏ ý nghĩ của— của chúng ta và sự thông công của chúng ta.

¹³ Và như tôi đã trích dẫn tối hôm qua, ở trên đây trong Đền tạm Thông Công nơi chúng ta đã có buổi nhóm; và tôi có một người bạn lớn tuổi, Anh Bosworth. Nhiều người trong các bạn còn nhớ Anh Bosworth. Và anh ấy thường nói với tôi, anh ấy nói, “Anh Branham, anh biết sự thông công là gì không?”

Tôi nói, “Tôi nghĩ vậy, Anh Bosworth.”

¹⁴ Nói, “Đó là hai người trong một con tàu.” Vì vậy, vâng, anh ấy có khiếu hài hước. Và tôi luôn thích điều đó, “Hai người trong một con tàu.” Vì vậy, luôn luôn, trải tấm chăn ra một chút để giúp đỡ người khác, anh em biết đấy, và điều đó rất tốt.

¹⁵ Bây giờ, tôi chắc chắn tin rằng anh em sẽ cầu nguyện cho tôi. Và tôi, điều này ngày hôm nay, tôi đã sai con trai tôi đến cách đây một lát để xem có ai muốn được cầu nguyện cho không. Tôi thực sự không đến để có những buổi nhóm chữa lành, chỉ để, ồ, để nói. Bất cứ ai cũng biết tôi không phải là một thầy giảng, mà đã từng nghe tôi nói. Nhưng tôi không có học vấn, và tôi không thể giảng. Nhưng tôi—tôi thường cầu nguyện cho người đau. Và— và sắp đến, mọi người thường tập hợp để được cầu nguyện cho. Dĩ nhiên, có rất nhiều người đau ốm. Nhưng vào Chúa nhật tôi đã không đề cập gì về điều đó, bởi vì tôi muốn gọi những người từ các giáo hội khác, để đến với những nhà thờ nào đó mà tôi đã đến vào Chúa nhật, để được cầu nguyện cho, và tôi nghĩ điều đó có thể làm tổn thương một số giáo hội khác, vì vậy tôi cứ để mặc điều đó.

¹⁶ Bây giờ, tối hôm qua tôi đã thông báo rằng tối nay chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau ở trên đây. Và nếu Đức Chúa Trời muốn, chúng ta có thể tối mai hoặc tối hôm sau, một lần, cầu nguyện cho người đau lần nữa. Vì vậy tôi tin rằng điều đó sẽ tốt đẹp, rằng Chúa sẽ chữa lành mọi người bị đau ở đây tối nay.

17 Và tôi nói với các bạn, người bạn yêu quý của tôi, trên hết mọi điều tôi tin rằng người đau ốm tội lỗi sẽ được chữa lành tối nay. Thấy không? Nếu Chúa chữa lành bệnh tật của anh chị em, anh chị em sẽ có thể, nếu anh chị em sống bất cứ lúc nào, anh chị em sẽ bị đau trở lại. Thấy không? Nhưng Sự sống Đời đời là những gì chúng ta đang tìm kiếm, đúng vậy, vì đó là—đó là sự chữa lành thực sự. Và tôi tin nếu có người nào đó ở đây mà không phải là tín đồ Đấng Christ, sẽ trở nên một người tin tối nay.

18 Và nếu anh em ở đây và chưa được sanh lại, hay đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, tôi tin rằng đây sẽ là đêm mà điều đó sẽ xảy ra.

19 Nếu anh em là người sa ngã, tôi hy vọng rằng Chúa Jêsus sẽ làm điều gì đó rất thật tối nay, với anh chị em ở đây, và sưởi ấm—sưởi ấm lòng anh chị em theo cách như vậy, anh chị em chỉ trở lại với sự thông công của Ngài lần nữa, bởi vì Ngài đang chờ đợi, với những cánh tay dang rộng, chờ đợi.

20 Cách đây vài năm tôi đã giảng về một bài giảng ngắn, tại Đền thờ Angelus, khi họ có lễ hân hỉ ngũ tuần, năm mươi năm của lễ hân hỉ. Tôi nhớ đêm đầu tiên, mà tôi đã giảng về sự thánh khiết, mà tôi tin vào. Và tôi hầu như không nhắm đến, nhưng, anh em biết đấy, cứ giảm dân sự đi, và cách dân sự đã đi ra khỏi ngũ tuần ban đầu. Giống như khi, sự bắt đầu đầu tiên, khi Đức Thánh Linh giảng xuống, cách mà người ta đã sống cuộc đời như thế nào, những gì họ đã làm, cách đây năm mươi năm!

21 Tôi nói, “Ồ, chúng ta đã đi một chặng đường dài. Chúng ta đã có những tổ chức lớn kể từ đó, những tòa nhà to lớn đẹp đẽ, và những nhà truyền giảng thông minh tao nhã.” Tôi nói, “Không biết chúng ta còn có ơn phước ngũ tuần chúng ta đã có lúc đó không?” Thấy không? Thấy không? Tôi nói, “Trước đây, các chị em của—của chúng ta đến nhà thờ, thật xấu hổ cho một trong số họ để tóc ngắn, làm móng tay, hay điều gì đó giống như thế. Nhưng, mà, họ hầu như đã hạ những thanh chắn xuống ở đâu đó.”

22 Và vì vậy có một người bạn của tôi, mà, anh ấy cũng là một anh em ngũ tuần, và nhiều người trong anh em có thể biết anh

ấy. Tên anh ấy là William Booth-Clibborn.Ồ, nhiều người trong các bạn biết anh ấy.

²³ Và Anh Booth là một người bạn thân của tôi, chỉ có điều chúng tôi không đồng ý về những giáo lý, bởi vì anh ấy là một—một nhà tư tưởng Calvin như vậy cho đến nỗi anh ấy nghĩ xa hơn tôi. Vì vậy tôi chỉ có thể nghĩ theo thuyết Calvin chừng nào nó còn ở trong Kinh Thánh. Thấy không? Và rồi khi nó đi ra khỏi đó, nó vượt qua suy nghĩ của tôi; Tôi không thể nghĩ gì nữa.

²⁴ Vì vậy tôi đã nhìn thấy anh ấy trên bục giảng. Vì vậy khi chúng tôi bước ra khỏi bục giảng, anh ấy gặp tôi ở ngoài đó, và anh ấy nhìn tôi. Anh ấy nói, “Chà, chà, chà, chà, chà. Thật xấu hổ cho anh em. Một sứ điệp tuân thủ luật pháp như vậy. Anh biết rõ hơn điều đó.” Anh ấy thật làm tôi đau lòng, anh em biết đấy.

²⁵ Và ngày hôm sau tôi đã giảng về *Chiên Con Và Chim Bò Cầu*. Và vì vậy Chúa thật sự ban phước cho sứ điệp nhỏ bé, đơn sơ ấy. Và khi tôi bước ra, anh ấy đang lau mắt, anh em biết đấy. Anh ấy nói, “Thật tốt, nhưng quá đơn sơ.” Thật đơn sơ! Tôi nói...“Tốt lắm,” nói, “nhưng rất đơn sơ.” Anh ấy rất...Anh ấy có thể giảng bằng bảy thứ tiếng, anh em biết đấy, vì vậy cuộc nói chuyện nhỏ ở Kentucky của tôi rất đơn sơ với anh ấy nơi mà cách cư xử tốt nhất của tôi sẽ không đụng chạm đến anh ấy, ở đâu cả, anh em thấy đấy.

²⁶ Vậy đó là cách tôi phải nói chuyện: đơn sơ. Tôi tin Phúc âm thì đơn sơ. Kinh Thánh nói, “Nó thật đơn sơ đến nỗi kẻ ngu dại sẽ không làm lạc.” Hiếu không? Vì vậy chỉ—chỉ là tất cả những gì các bạn phải làm là nhớ ABC. Các bạn biết chữ đó tượng trưng cho điều gì không? Luôn luôn Tin Đấng Christ. Đó là tất cả những gì các bạn phải nhớ. Điều đó giải quyết nó. ABC, và anh em được dạy dỗ đầy đủ, theo như tôi biết.

²⁷ Vì vậy, bây giờ, có nhiều người đang đứng, và tôi cảm kích điều đó. Và bây giờ tôi không bao giờ đến để—để giảng. Tôi sẽ cầu nguyện cho người đau. Nhưng, để có một nền tảng nhỏ, hãy nói về lời Kinh Thánh.

²⁸ Tôi nghĩ tôi hầu như chính tôi đã giảng ra, vào buổi sáng nọ, tại nhà thờ của Anh Fuller. Tôi đã gọi là Đền tạm Sự Sống, hay

điều gì đó. [Một anh em nói, “Đền tạm Đức Tin.”—Bt.] Đền tạm Đức Tin, tôi nghĩ tôi đã giữ họ lại đêm nọ. Trước khi tôi đến nhà thờ, mục sư hay người nào đó đã gọi lời cho tôi, nói, “Này, những người này thích đi ngủ vào ban đêm.” Vì vậy tôi rất hiếm khi giảng quá sáu hay tám giờ, để tôi không bao giờ vượt quá điều đó. Vì vậy, ở trên nhà thờ của Anh Outlaw, đêm nọ, tôi nghĩ anh ấy sẽ hầu như phải kéo tôi ra khỏi bục giảng. Vì vậy tốt hơn là tôi nên giảm bớt điều đó tối nay, trên đường lên đây, và một số anh em đến rất xa.

29 Bây giờ, thật tốt được ở đây. Và trước khi chúng ta đến gần Lời bây giờ, chúng ta hãy nói chuyện với Tác Giả.

30 Người nào đó nói, cách đây không lâu, tôi đã ở Đền tạm Phúc âm Fort Wayne, B. E. Rediger. Anh ấy là một người vĩ đại của Đức Chúa Trời, đã chết cách đây nhiều năm, mà Chúa đã thật sự ban phước cho người anh em đó. Anh ấy là một người đầy quyền năng đức tin. Tôi là một cậu bé, tôi thường ngồi với Paul Rader ở đó, và chỉ là một mục sư trẻ.

31 Và rồi con gái của Anh Rediger bị mất trí, phát điên. Một ngày nọ cô ấy được đưa đến trong kho than của tôi ở dưới đó, vào một buổi sáng Phục sinh. Và họ đã nói với tôi, “Một cô gái điên rồ nào đó, ở phía sau đó trong nhà thờ.” Và tôi vừa giảng xong từ một chiến dịch. Tôi quay trở lại đó, và thấy đó là con gái của B. E. Rediger, và Chị Rediger, đang ngồi ở đó. Lòng tôi như ngạc nhiên.

32 Và cô ấy đang đứng đó, chải mái tóc dài xinh đẹp của mình bằng những ngón tay, la lớn, “Ni-ken là một đồng năm xu. Penny là một xu.” Người nữ trẻ đẹp. Trong khi...

33 Quì xuống đó, và nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin thương xót cô ấy.” Chính là điều đó. Bây giờ cô ấy đã kết hôn và có hai hay ba đứa con, thật tốt đẹp. Thấy không? Và ân điển như vậy, và đơn sơ.

34 Chúng ta—chúng ta chỉ nhìn lối ra và ngược lên Ngài, thành thật mà nói, cố gắng tìm thấy những gì ở ngay thật gần gũi với chúng ta như thế. Chúng ta, thật đơn giản; tin; có đức tin; không nghi ngờ.

35 Tôi đang tổ chức một buổi nhóm ở đó. Tôi quên anh em Ngũ Tuần mà đã chịu trách nhiệm về đèn tạm bây giờ. Và tôi đang có một buổi nhóm ở đó. Và có bài hát này, *Chỉ Tin Mà Thôi*, được viết bởi Paul Rader. Và ông là một Cơ-đốc nhân tuyệt vời và sứ giả vĩ đại như vậy trong thời của ông. Tôi đang ngồi trong phòng làm việc nhỏ. Và họ đang hát, cho tôi đến bục giảng, bởi điều đó; mà họ có, trên khắp thế giới. Và tôi—tôi đang ngồi ở đó, và biết rằng ngay trong sự nghiên cứu giống như vậy là nơi Phao-lô có cảm hứng để viết bài hát. Và ở đây bài hát đã đến, *Chỉ Tin Mà Thôi*. Ô, điều đó thật sự làm lòng tôi nóng cháy!

36 Sau khi buổi nhóm kết thúc, có nhiều điều vĩ đại Đức Chúa Jê-sus của chúng ta đã làm trong buổi nhóm. Tôi quay trở lại đó, đến bên cạnh nơi đó, và chờ đợi.

Và có một người bước vào. Ông ấy nói, “Ông Branham?”

Và tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

37 Ông ấy nói, “Tôi thích nghe anh nói, nhưng,” nói, “ngữ pháp của anh quá tệ.”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông. Tôi biết điều đó.”

Ông nói, “Anh nói một số điều kinh khủng nhất.”

38 Tôi nói, “Vâng, thưa ông. Đúng vậy.” Tôi nói, “Tôi không có cơ hội để được học hành đến nơi chốn.” Tôi nói, “Lớn lên trong một gia đình mười người. Cha mẹ nghèo nàn, và tôi phải đi làm sớm, để giúp chăm sóc gia đình này. Tôi thậm chí không có được một ngữ pháp trung học phổ thông.”

Ông nói, “Đừng bào chữa lúc này. Anh là một người đàn ông.”

39 Tôi nói, “Ồ, tôi rất bận rộn với công việc của Chúa bây giờ, tôi không có cơ hội.”

40 Tôi nói, “Vẫn có, anh có thể học bổ túc.” Tôi nói, “Này, chẳng hạn, tối nay, ở ngoài đó, anh nói, ‘Tất cả anh chị em những người đang đi qua bục giảng này.’”

41 Tôi nói, “Ồ?” Tôi không biết điều gì khác. Tôi nói, “Nó không phải vậy sao?”

42 “Chắc chắn không.” Tôi nói, “Anh nên nói ‘bục giảng.’” Tôi nói... Ông ấy nói, “Anh...”

43 Tôi nói, “Ồ, được rồi.” Là điều gì đó về tôi đã phát âm sai, hay điều gì đó.

Ông ấy nói, “Ồ, anh thật sự không biết Kinh Thánh của mình.”

44 Tôi nói, “Ồ, điều đó—điều đó có thể là vậy, nhưng tôi biết Tác Giả rất rõ.” Tôi nói, “Chính là thế.”

45 Anh em biết đấy, Nó không nói, “Để biết Sách của Ngài.” Nhưng, “Để biết Ngài là Sự Sống.” Thấy không? Sa-tan biết Lời Ngài. Nhưng, “Để biết Ngài, Tác Giả của Lời,” đấy.

46 Chúng ta hãy cúi đầu bây giờ trong khi chúng ta nói với Ngài trong cách khiêm nhường của chúng ta. Bây giờ, với đầu chúng ta cúi xuống, tấm lòng của chúng ta, với điều đó, có một lời thỉnh cầu đặc biệt nào mà anh chị em muốn chúng tôi nhớ đến anh chị em không? Hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời. Chỉ giữ trong lòng anh chị em lời thỉnh cầu của mình, nói rằng, “Lạy Chúa, con cần sự cứu rỗi. Con cần sự chữa lành. Con—con cần điều gì đó.” Đức Chúa Trời sẽ hiểu.

47 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, khi chúng con đến gần sự Hiện diện thánh khiết của Ngài tối nay, trong Danh Chúa Jêsus, chúng ta đến trong Danh Ngài bởi vì Ngài đã phán, rằng, “Nếu các người cầu xin Cha bất cứ điều gì trong Danh Ta, Ta sẽ làm điều đó.” Bây giờ, chúng con biết chúng con không thể đến trong danh của chính mình. Chúng con không thể đến trong danh nghĩa giáo hội của chúng con, trong danh của mục sư của chúng con, hay nhân danh tổ chức của chúng con, và mong đợi được lắng nghe. Nhưng chúng con có sự đảm bảo rằng nếu chúng con đến trong Danh Chúa Jêsus, rằng Ngài đã hứa với chúng con rằng chúng con sẽ được nghe.

48 Và con cầu nguyện, tối nay, lạy Cha Thiên thượng, rằng khi chúng con nhóm lại ở đây trong đền tạm nhỏ này mà đã được dâng hiến cho sự hầu việc Ngài, mà đầy tớ của Ngài, Anh O'Donnell của chúng con, đang chặn bầy vào lúc này, chặn bầy chiên đang kiêu ngạo trong vùng này của đất nước, con cầu xin ơn phước của Ngài ở trên mục sư này và gia đình ông, trên hội thánh và tất cả những con chiên gặm cỏ ở đây trên đồng cỏ.

49 Con cầu nguyện cho mọi giáo hội được đại diện ở đây, cho tất cả mọi người. Và cho những người không phải là Cơ-đốc nhân, con cầu nguyện rằng tối nay họ sẽ trở thành Cơ-đốc nhân. Con cầu nguyện cho những thương gia ở đây, Anh Rose, Anh Williams, và nhiều người khác, cho hội đồng sắp diễn ra ở dưới đó. Rằng, sự khuấy động nhỏ này trong vài ngày này ở khắp Phoenix, và Tempe, và Sunnyslopes, và qua đất nước ở đây, sẽ là nguyên cơ cho nhiều Cơ-đốc nhân nhận lấy một sự nắm giữ mới, nhiều người sa ngã trở lại với Đức Chúa Trời, nhiều tội nhân đến với Đấng Christ, nhiều người đau được chữa lành. Xin nhậm lời, Cha ôi.

50 Xin phán qua chúng con, qua Lời tối nay, Lẽ thật. “Lời Ngài là Lẽ thật.” Xin chữa lành tất cả những người đau ốm và bệnh tật, về cả thể chất và thuộc linh. Những bàn tay giơ lên này có nhu cầu, Chúa ôi, và con cầu xin Ngài cung ứng tất cả điều đó tối nay, qua Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng con. A-men.

51 Bây giờ, nhiều người trong anh chị em thích đọc Kinh Thánh với những người đang đọc. Tôi muốn đọc ở hai nơi tối nay. Một trong chúng được tìm thấy trong Mác, chương thứ 16, và chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 14. Và chỗ khác được tìm thấy trong Thánh Giăng. Hay là, tôi nghĩ đó là chỗ tôi đã ghi ra. Hãy để tôi xem, trước tiên. Vâng. Thánh Giăng 14:12 là chỗ Kinh Thánh thứ hai. Và bây giờ trong Thánh Mác, chương thứ 11 và bắt đầu với câu thứ 14. Và Thánh Giăng 14:12. Bây giờ chúng ta muốn lắng nghe kỹ bài đọc, bởi vì Lời Đức Chúa Trời là những gì chúng ta muốn nghe. Trước tiên, Mác 16.

Và sau nữa Ngài hiện ra với mười một sứ đồ khi họ đang ngồi ăn, và quở trách về sự không tin và lòng cứng cõi của họ, vì họ chẳng tin những kẻ đã thấy Ngài sau khi Ngài đã sống lại.

Và Ngài phán cùng các sứ đồ rằng, Hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin lành cho mọi người.

Ai tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu; nhưng ai không tin sẽ bị đoán phạt.

Và những kẻ tin sẽ được những dấu hiệu này; Nhân danh Ta họ sẽ trừ quỷ; họ sẽ nói tiếng mới;

Họ sẽ bắt rắn trong tay; và nếu họ uống giống chi độc, nó cũng chẳng hại gì; hễ họ sẽ đặt tay trên người đau,... thì kẻ đau sẽ bình phục.

Vậy...sau khi Chúa đã phán với họ, Ngài được đem lên trời, và ngồi bên tay hữu Đức Chúa Trời.

Và họ đã đi ra, và giảng đạo khắp mọi nơi, Chúa cùng làm việc với họ, chứng thực lời với những dấu hiệu theo sau. A-men.

52 Giảng 14:12, Chúa Jêsus phán.

Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm; và người sẽ làm những công việc lớn hơn những điều này; bởi vì Ta đi về cùng Cha Ta.

53 Tôi—tôi muốn lấy một đề tài, nếu ý Chúa, về *Sự Chứng Thực Của Sứ Mạng*, như một đề tài, và chỉ để nói. Tôi có một vài câu Kinh Thánh và những ghi chú được viết ra, mà có thể giúp ích cho chúng ta. Bây giờ: *Sự Chứng Thực Của Sứ Mạng*.

54 Bây giờ, tôi nghĩ rằng bất cứ điều gì nên được xác nhận. Nếu anh em muốn xây một ngôi nhà, nó phải được xây dựng theo quy cách, hoặc họ sẽ không xác nhận ngôi nhà được xây dựng; và anh em phải phá bỏ nó đi, xây dựng nó lại.

55 Và tôi cũng nghĩ, nếu anh em đang đi xuống con đường, và, hoặc ra khỏi nơi làm việc của anh em, và người nào đó sẽ bước đến với anh em và nói, “Tôi là cảnh sát trưởng Hoa Kỳ. Bây giờ tôi quản thúc anh, nhân danh chức vụ của tôi.” Bây giờ, anh em có quyền nói với người đó...

56 Nếu anh em nhìn vào anh ta, anh ta mặc đồng phục, và một huy hiệu đang ghim trên người. Điều đó tuy nhiên không làm cho ông trở thành cảnh sát trưởng Hoa Kỳ. Bất cứ kẻ giả mạo nào cũng có thể mặc điều đó. Anh em có thể mua một huy hiệu ở đây, hầu như, trong một cửa hàng mười xu. Đi đến bất kỳ cửa hàng bán lẻ nào và mua một bộ đồng phục, hay bất cứ thứ gì. Điều đó không làm cho ông trở thành cảnh sát trưởng Hoa Kỳ.

57 Để làm cho chính mình được xác nhận, anh ta phải có giấy tờ của mình với con dấu trên chúng, điều đó để chứng thực lời tuyên bố của ông rằng ông là cảnh sát trưởng Hoa Kỳ. Hoặc, ông ta không là gì cho đến khi ông ta được xác nhận là thế. Ông đã chứng thực sứ mạng của mình, và ông làm điều đó bằng một lời tuyên bố được đóng ấn, một lời tuyên bố, để cho thấy rằng người này đã tuyên thệ. Và ông đã được...Sự ủy thác của ông đã được đóng ấn với con dấu của Hoa Kỳ, và sau đó ở trên cùng của tên ông. Và điều đó làm cho ông ta lúc đó, cho dù ông có đeo huy hiệu, hay mặc đồng phục, chùng nào ông ta còn mang giấy tờ này, ông ta là cảnh sát trưởng, và đó là nhiệm vụ của ông ta. Chỉ huy hiệu và đồng phục sẽ không có tác dụng.

58 Chúng ta thấy, rất nhiều lần, trong quân đội. Tôi đã nghe những người anh em của tôi và nhiều người trong số những người ở nước ngoài. Rằng, nhiều lần, người Nhật và người Đức, và những nước xa lạ khác đã chống lại chúng ta trong chiến tranh, nếu họ có thể nhặt được một người lính đã chết, rồi kiếm một trong những người lính của họ mà bộ quân phục đó sẽ phù hợp với anh ta, ồ, anh ta có thể đóng giả một người lính Mỹ. Và anh ta phải được xác nhận đúng đắn, nếu không họ sẽ không bao giờ tin vào bộ đồng phục của anh ta hoặc có lẽ cái thẻ của anh ta đeo trên cổ. Anh ta phải được xác nhận rằng anh ta là một người lính Mỹ, bởi vì anh ta có thể dễ dàng là một điệp viên. Bất cứ điệp viên rẻ tiền nào cũng có thể mặc đồng phục của Hoa Kỳ.

59 Và chúng ta tìm thấy điều đó trong tất cả các bước đi của cuộc sống. Chúng ta thấy rằng, ngày nay, có lẽ trên đường phố. Chúng ta nghe nhiều người nói rằng họ là người Mỹ.

60 Và ở đây cách đây một thời gian, đi ra từ chỗ sĩ quan Hậu cần mà đã từng ở đó tại Jeffersonville, một buổi sáng tôi đang đi bộ, đi tuần tra. Và có một—một người ăn mặc bảnh bao đang đi xuống phố, điệu xì gà to lớn trong miệng ông, một nhân viên của chính phủ. Và ông ta nhìn tôi, vào buổi sáng sớm, bằng một cặp kính râm. Tôi nói, “Chúc buổi sáng tốt lành, thưa ông.”

Ông ta lướt nhìn tôi, và nói, “Hừ!” Bắt đầu bước đi.

61 Bấy giờ, tôi tự nghĩ, tôi không...không nên nói điều gì, nhưng trong lòng tôi, ông ấy không thực sự là một người Mỹ, bởi vì

những nguyên tắc của người Mỹ không dựa trên những thứ như thế. Đúng. Sự thông công, và lòng khoan dung, thiện chí.

62 Và bây giờ, anh em thấy, tất cả những người sống ở nước Mỹ không phải là người Mỹ. Có những điệp viên, những người cộng sản, và mọi thứ khác. Và cách duy nhất mà họ có thể thực sự được biết, cho dù họ đúng hay không, là bởi bản chất thực sự của họ, những gì bên trong của họ, cho dù tấm lòng của họ ở nước Mỹ hay chỉ là ví tiền của họ. Thấy không?

63 Tùy thuộc nó là gì. Bất cứ kẻ giả mạo nào cũng có thể—có thể có những cái gọi là những ủy nhiệm thư này, và vẫn không phải là một vật đích thực.

64 Đó là lý do tại sao tôi tin rằng tất cả những ai đến trên con đường của chúng ta, tự xưng là Cơ-đốc nhân, những đại sứ được sai đến từ Thiên đàng, họ nên có sự chứng thực về sứ mạng của họ. Tôi tin rằng nên có một sự xác nhận về sứ mạng của họ.

65 Bây giờ, chúng ta nhận ra rằng Chúa Jêsus đã phán ở đây, trong Mác chương 16, rằng tất cả những gì Ngài đã sai đi trong sự ủy thác sẽ mang lại sự xác nhận. “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.”

66 Vậy thì, Ngài đã không nói, “Họ, có lẽ họ sẽ đi theo, hoặc họ có thể đi theo.”

67 Ngài phán, “Hãy đi khắp thế gian.” Bây giờ, người nào đó muốn cắt bỏ sự ủy thác đó, cách đây hai ngàn năm. Nhưng Ngài phán, “Khắp thế gian, với mọi tạo vật. Những dấu hiệu này sẽ đi theo khắp thế gian, và với mọi người.” Thấy không? Và đó là những dấu hiệu theo sau, để chấp nhận sự nhận dạng.

68 Kinh Thánh nói, “Đạo Tin lành đến với chúng ta không chỉ bằng lời nói, lại cũng bằng quyền phép, những sự bày tỏ của Đức Thánh Linh.” Nói cách khác, “Đó là Đức Thánh Linh đang lấy Lời của Đức Chúa Trời và làm cho Nó được bày tỏ.” Thấy không? Và, nếu không, cách duy nhất mà những dấu hiệu của Mác 16 có thể đi theo người tin là Chính Đức Thánh Linh lấy Lời của Đức Chúa Trời và minh chứng nó cho dân sự. Chính là điều đó. Bây giờ, đức tin làm cho Lời đó sống động. Thấy không?

⁶⁹ Lời là Đức Chúa Trời. “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Và rồi Chúa Jêsus phán, “Nếu các ngươi cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các ngươi, hãy cầu xin điều gì các ngươi muốn, thì điều đó sẽ được thực hiện cho các ngươi.” Thấy không? Đó là ở lại với Đấng Christ trong Lời. Đừng đi sang phải hay trái, hãy ở lại ngay với Nó. Thấy không? Và rồi Nó thật sự không phải là lời của anh em, Nó là Lời Ngài, và Lời Ngài có quyền năng và thẩm quyền đằng sau Nó. Bây giờ, và nếu Đức Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời, hay quyền năng của Lời Đức Chúa Trời, đi vào với Lời Đức Chúa Trời, Nó sẽ làm cho Lời Đức Chúa Trời bày tỏ chính Nó.

...Hãy đi khắp thế gian, và thể hiện Phúc âm cho mọi người.

Và người nào tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu;... người nào không tin sẽ bị đoán phạt.

Và những dấu hiệu này sẽ theo sau những người tin;...

⁷⁰ Thật là một khung cảnh tuyệt đẹp! Nếu bây giờ chúng ta chỉ đào sâu và lắng nghe: đó là những giấy chứng nhận sẽ có trên mỗi người đi ra rao giảng Phúc âm. Và không ai có quyền rao giảng Phúc âm mà không có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Chúa Jêsus sẽ không để cho Phi-e-rơ, Gia-cơ, Giăng, bất cứ người nào trong họ, rao giảng Phúc âm cho đến khi họ chờ đợi trong thành phố Giê-ru-sa-lem cho đến khi Đức Thánh Linh đầy dẫy họ, bởi vì chính Đức Thánh Linh làm cho Lời Đức Chúa Trời đi vào hành động. Thấy không?

⁷¹ Bây giờ, cũng Lời đó thật sống động tới nay như Nó đã là giờ Nó được phán ra. Thấy không? Sự... Tất cả những gì chúng ta cần là Đức Thánh Linh đằng sau Lời, đặt Nó hành động và thể hiện quyền năng mà Lời đã hứa. Mọi ơn phước mà Đức Chúa Trời đã hứa, mọi điều mà Ngài đã phán, có thể được làm cho sống động nếu Đức Thánh Linh ở đằng sau Lời, bởi vì đó là điều làm sống lại Lời và ban cho Nó sự sống. Thấy không? Và bây giờ chúng ta biết rằng điều đó đúng.

⁷² Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau tất cả những ai Ta sai đến.” Những người khác, hãy từ chối. Chỉ thế

thôi. Chắc chắn vậy.

⁷³ Bất cứ người không tin nào, bất cứ lời chỉ trích nào về Lời, đều có thể đến với sự xác nhận của giáo phái nào đó, tổ chức nào đó do con người tạo ra hay điều gì đó, nói, “Tôi là tín đồ Trưởng Lão, Lutheran, Báp-tít,” bất kể nó có thể là gì. Người ấy có thể dễ dàng xác nhận mình vào trong sự thông công của cùng giáo hội đó, bởi vì những chứng chỉ của mình. Nhưng giấy ủy nhiệm của ông chỉ đến từ một tổ chức mà được tạo nên bởi một lý thuyết chứ không phải Lời của Đức Chúa Trời.

⁷⁴ Nhưng Đức Chúa Trời, nếu ông được sai đến từ Đức Chúa Trời, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Thấy không? Chúa Jêsus đã phán vậy. Thấy không? Thấy không?

⁷⁵ Hoặc là, cũng vậy, cho dù anh em nhận lấy những gì tổ chức nào đó đã nói, một số lý thuyết do con người tạo ra đã nói. Họ sẽ rao giảng giáo lý của lý thuyết đó, và rồi đó là giấy ủy nhiệm của họ với ban chấp sự, hay bất cứ điều gì, rằng họ đứng trong sự thông công tốt đẹp với tổ chức đó. Tôi không có gì chống lại điều đó, hiểu đấy.

⁷⁶ Nhưng tôi chỉ bảo vệ những gì Chúa Jêsus đã phán. Thấy không? Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Và Chúa Jêsus phán, trong Thánh Giăng 14:12, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi.” Đó là, “Hoàn toàn, tuyệt đối, Ta nói cùng các ngươi, kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.”

⁷⁷ Và làm sao một người có thể tin rằng mình được sai đến từ Đức Chúa Trời, và rồi quay lại và chối bỏ chính sự ủy thác mà Đức Chúa Trời đã phán, mà sẽ là sự nhận dạng của mọi người mà Ngài đã sai đi? Làm sao một người có thể nói, “Không có chuyện như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh”? Làm sao một người có thể nói, “Không có việc chữa lành người đau như vậy”? Làm sao một người có thể nói, “Không có chuyện như nói tiếng lạ, đuổi quỷ”? Khi mà, đó là chính những giấy chứng nhận mà Chúa Jêsus đã ghim trên mỗi người tin mà sẽ, Ngài đã sai đi. Đó là thẩm quyền.

⁷⁸ Bây giờ, anh em có thể đi học và lấy bằng Tiến sĩ Triết học,

và bằng Tiến sĩ Luật, và bất cứ điều gì anh em muốn, và điều đó ổn thôi. Đó là sự nhận dạng của bạn với tổ chức đó. Và họ ổn cả. Tôi không có gì chống lại họ; ước gì tôi có họ.

⁷⁹ Nhưng sự nhận dạng rằng Chúa Jêsus, khi Ngài sai một người đến, là, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Thấy không? Đó là sự nhận dạng mà người ấy đã được Đức Chúa Trời sai đến. “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.”

⁸⁰ Bây giờ, như tôi đã nói, bất kỳ người giả mạo nào cũng có thể lấy đồng phục hay huy hiệu, nhưng đó thực sự không phải là giấy ủy nhiệm. Giấy ủy nhiệm mà được kể đến, không phải đồng phục hay huy hiệu. Và có nhiều người...Và thật tệ tôi phải nói điều này, nhưng đó là sự thật. Chúng ta phải thành thật. Có quá nhiều người trong...những người Ngũ Tuần của chúng ta, chỉ mang huy hiệu và đồng phục, đấy, bởi vì họ sống rất khác với những gì thực sự là ngũ tuần nên có, cho đến khi ở đó—không có gì với nó. Chỉ thế thôi. Và nó chỉ mang lại sự sỉ nhục cho Nguyên có. Đúng vậy. Nó khiến người ta nghi ngờ.

⁸¹ Nhưng Chúa Jêsus đã đưa ra sự xác minh, rằng điều đó sẽ ổn thôi, bởi vì, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Đó là một điều. Đức Thánh Linh nhìn xuống qua dòng thời gian và thấy rằng con người sẽ làm hư hỏng Lời Ngài và gây ra *điều này, điều kia*, và *điều nọ*, vì vậy Ngài đã làm cho điều đó rất rõ ràng và tích cực đến nỗi không có cách nào để vượt qua nó. Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.” Bây giờ, chúng ta biết điều đó là đúng.

⁸² Một người không tin có thể mang những chứng chỉ giáo phái này, nhưng đó không phải là điều khiến người đó trở thành một người được sai đến từ Đức Chúa Trời. Họ đi vòng quanh đây với tất cả các loại sách kẹp dưới cánh tay của họ, khắp đất nước, và *điều này, điều này* của Đức Giê-hô-va, và *như vậy-như vậy*, và tất cả *điều này, điều kia*, nhưng điều đó không làm cho nó trở nên như vậy. Không, thưa quý vị.

⁸³ Chúa Jêsus phán, “Các người thử nghiệm họ bằng Lời.” Đúng vậy. Lời, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau.”

“Anh có tin vào quyền năng của Đức Chúa Trời không?”

⁸⁴ “Ồ, giáo hội của—của chúng tôi dạy rằng...” “Giáo hội của chúng tôi,” điều đó không liên quan gì với Nó.

⁸⁵ Chính là những gì Lời Đức Chúa Trời nói. Thấy không? Vâng. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi.” Lời hằng sống, được phán bởi Đức Chúa Trời hằng sống, phải ở trong một sinh vật sống. Và làm sao một người nam hay người nữ có thể tuyên bố rằng họ có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, lại chối bỏ những gì Đức Chúa Trời đã phán trong Lời Ngài? Bởi vì, chính Đức Thánh Linh đã viết Lời, là chính Đức Thánh Linh đang phán qua con người. Đúng vậy. Nó phải là vậy. Người ấy không thể, người ấy không thể làm điều đó. Vâng, thưa quý vị.

⁸⁶ Bây giờ, nhưng, rằng, một người có thể đến và nói, “Tôi có một thẻ thông công. Tôi thuộc về giáo hội *này* hay giáo hội *kia*.” Điều đó vẫn không làm cho nó đúng. Anh ta có thể có bằng Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật, và bất cứ điều gì nữa từ một trường học vĩ đại nào đó. Điều đó tốt. Không có gì chống lại điều đó. Điều đó vẫn có thể ổn. Tôi không có gì chống lại điều đó. Nhưng nếu Đức Chúa Trời đã sai người ấy...Và nếu người đó chối bỏ sứ mạng này *Ở đây*...Nếu người đó có *điều đó* cộng với *Điều này*, tuyệt vời. Nhưng nếu người đó có *điều đó* mà không có *Điều này*, thì không tốt. Thấy không? Đúng vậy.

⁸⁷ Không sao cả nếu một người đàn ông mặc đồng phục và đeo huy hiệu với giấy ủy nhiệm. Được thôi. Nhưng anh ta có thể mặc đồng phục và huy hiệu mà không có giấy ủy nhiệm. Đúng vậy. Vì vậy đó là một sự xác nhận của một sự ủy thác, điều đó phải có giá trị. Nó phải đứng vững, không nghi ngờ gì.

⁸⁸ Người không tin này có thể đi qua và nói, “Ồ, tôi không tin rằng có một điều như phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Các trường học của chúng ta đã dạy rằng—rằng những ngày đó đã qua rồi. Chúng ta không phải có điều đó nữa.” Và có rất nhiều người trong họ tin điều đó. Có rất nhiều người trong họ chân thành tin điều đó, những người tốt, là bởi vì họ lắng nghe trường học thay vì nghe Lời Đức Chúa Trời. Điều đó hoàn toàn đúng.

⁸⁹ Ở đây cách đây một thời gian, trong một nơi nào đó, có một—một—một người phụ nữ. Bà đã có một con trai. Và người ấy đã, đã có sự kêu gọi của Đức Chúa Trời trong đời sống mình; người

đó dường như có. Và người mẹ già tội nghiệp muốn cho anh đi học, làm tất cả những gì bà có thể làm để anh được gây dựng. Mà, đó là một điều tốt để làm. Nhưng bà đã gửi anh ta vào loại trường học sai trật. Bà đã gửi anh đến một nơi mà họ bắt đầu giảng dạy trái với Lời Đức Chúa Trời, và anh đã học. Bà đã giặt giũ, cho anh ăn học, và vân vân, và một thời gian dài đã trôi qua. Và, cuối cùng, người đó đã không về nhà trong một thời gian.

⁹⁰ Mẹ già đau ốm. Bà bị bệnh thật, thật nặng. Và bà trở nên tồi tệ đến nỗi bác sĩ nói rằng bà sẽ không sống, rằng bà phải chết. Vì vậy bà đã nhờ một trong những người hàng xóm gửi một bức điện tín cho con trai bà, trở về nhà ngay lập tức, bởi vì họ đang trông chờ bà chết. Và vì vậy người hàng xóm đã gửi bức điện tín.

⁹¹ Và—và thế là chàng trai sẵn sàng về. Và sau một thời gian ngắn, một bức điện khác đến và nói, “Đừng bận tâm. Bà ấy ổn thôi.”

⁹² Vậy nên, vài tháng sau, chàng trai ấy về nhà thăm mẹ. Và—và anh ta nói với bà, vui mừng, và—và nói với bà rằng anh ta đã có bằng Cử nhân Văn chương, và tất cả những gì anh ấy đã làm, và anh đã học tốt như thế nào ở trường. Và anh nói, “Nhân đây, mẹ ơi,” nói, “con đã quên hỏi mẹ.” Nói, “Mẹ đã gửi cho con một bức điện tín, cách đây khoảng sáu tháng, để về nhà.” Nói, “Con rất bất loạn.” Và nói, “Con đã rất hoảng sợ về điều đó.” Và nói, “Con đã sẵn sàng để về. Và rồi một bức điện khác đến, rằng mẹ ổn. Mẹ đã khỏe mạnh. Và con rất vui mừng về điều đó. Mẹ ơi, con muốn nói với mẹ, hay là, mẹ, con muốn mẹ kể cho con nghe những gì đã xảy ra. Bác sĩ đã cho mẹ loại thuốc gì, và mẹ đã dùng thuốc gì?” Nói, “Con muốn đi và—và chúc mừng ông ấy về công việc tốt đẹp của ông ấy.”

⁹³ Bà nói, “Rất tốt, con trai à.” Nói, “Bác Sĩ Jêsus là Đấng đã làm điều đó.”

Anh ấy nói, “Mẹ nói sao?”

⁹⁴ Nói, “Bác Sĩ Jêsus.” Bà ấy nói, “Bác sĩ A gì đó, thầy thuốc của mẹ, đã đến đây, và cơn sốt của mẹ rất cao, mẹ đã hôn mê.” Và nói, “Họ nói mẹ trở nên tồi tệ hơn, và rồi mẹ sẽ chết.” Và bà ấy

nói, “Con biết nơi truyền giáo nhỏ đó ở đâu gần góc phố, dưới ngõ hẻm đó không?”

“Vâng.”

⁹⁵ Nói, “Họ đang có buổi nhóm cầu nguyện ở dưới đó một đêm, và họ nói Đức Thánh Linh đã bảo họ lên đây và cầu nguyện cho mẹ.” Và nói, “Ngay sau khi họ đã cầu nguyện cho mẹ, tất cả cơn sốt đã biến mất.” Và bà nói, “Ồ, con ơi!” Bà nói, “Ha-lê-lu-gia!” Bà nói, “Mẹ được chữa lành.”

⁹⁶ “Ồ,” anh ấy nói, “mẹ ơi, mẹ ơi, rất cảm ơn!Ồ, mẹ không nên kết giao với những người như thế.” Anh ta nói, “Ồ, mẹ không nên để họ những người đó lên đây.”

Bà nói, “Ồ, tại sao, con trai?” Nói, “Ồ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời!”

⁹⁷ Anh ấy nói, “Mẹ ơi, đừng nói những điều đó.” Nói, “Tại sao, tại sao, mẹ làm con bị sốc!” Thấy không? Nói, “Tại sao, mẹ không nên nói những điều đó. Tại sao,” nói, “những người đó không có học hành. Họ không biết gì về Kinh Thánh.”

⁹⁸ “Ồ,” bà nói, “mẹ xin lỗi, con trai.” Nói, “Họ đến ngay và đọc Kinh Thánh cho mẹ, chỗ chép rằng, ‘Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin. Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.’” Nói, “Đợi đã. Mẹ đã đọc nó nhiều lần. Mẹ đã đánh dấu điều đó trong Kinh Thánh của mình. Mẹ sẽ chỉ cho con thấy.”

“Ồ, chờ một chút, mẹ.” Nói, “Đó là Mác 16.”

“Vâng, đó là chỗ ấy, con yêu,” nói, “Mác 16.”

⁹⁹ Nói, “Ồ, mẹ ơi,” nói, “mẹ thấy đấy, những người tội nghiệp đó, họ không biết gì tốt hơn.” Nói, “Chúng con đã học ở trường rằng Mác 16, từ chương thứ 9 trở đi, không được hà hơi. Hiểu không? Nó thực sự không được soi dẫn. Nó chỉ được thêm vào.”

¹⁰⁰ Và người mẹ nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia!” Và bà ấy...

Chàng trai nói, “Mẹ ơi, mẹ muốn nói gì?”

Nói, “Mẹ chỉ đang suy nghĩ.”

Nói, “Nghĩ gì vậy, mẹ?”

101 Bà nói, “Nếu Đức Chúa Trời có thể làm điều đó với mẹ bằng Lời không được hà hơi, thì Ngài có thể làm gì với điều đó thật sự được hà hơi?” Vì vậy, điều đó đúng. Thấy không? Thấy không? Chính là điều đó. Ô, chao ôi!

102 Vấn đề là gì vậy? Hội truyền giáo nhỏ ở gần góc phố đó có một giấy ủy nhiệm, có lẽ không phải là bằng Tiến sĩ Triết học. hoặc Tiến sĩ Luật. Hay là...Nhưng họ đã có những chứng chỉ của Đức Chúa Trời, “Với những dấu hiệu này đi theo họ mà tin.” Chúa Jêsus phán chúng ta sẽ làm điều đó. Họ—họ đã có sự xác nhận của Đức Chúa Trời. Họ đã có sự ủy thác của Ngài, để đi đặt tay trên người đau, và họ đã làm điều đó đúng như cách Ngài đã phán, và (họ) Đức Chúa Trời đã xác nhận Lời bằng những dấu hiệu theo sau. Đó là sự chứng nhận rằng họ đã được Đức Chúa Trời sai đến. Vâng, thưa quý vị. Đúng vậy. Được rồi.

103 Bây giờ, đó là một bài học tốt. Bởi vì, chàng trai đã đi xa để học, và thật sự anh đã có bằng Tiến sĩ Triết học, nhưng họ đã có sự chứng nhận của Lời. Anh ấy đã có sự chứng nhận của một bằng cấp từ một trường cao đẳng nào đó, nhưng họ đã có sự chứng nhận của Lời Đức Chúa Trời từ Trời, với Đức Thánh Linh để hỗ trợ những gì họ đang nói về. Vâng, thưa quý vị. Và Đức Chúa Trời ban cho người đó những dấu lạ. Vâng, thưa quý vị. Ô, tôi cảm ơn Chúa về điều đó biết bao! Dân sự của Đức Chúa Trời luôn luôn có điều đó.

104 Bây giờ, không nghi ngờ gì, người không tin sẽ phải có một chút Lời Đức Chúa Trời, để bóp méo Nó, để làm cho Nó phù hợp với tín điều, để làm cho nó đối trá hơn. Bây giờ, anh em biết đấy, lời nói dối lớn nhất từng được nói có rất nhiều Lẽ thật trong đó. Đúng thế. Hãy nhớ. Mọi...Lời nói dối đầu tiên từng được nói ra, có chín mươi lăm phần trăm Sự thật, khi Sa-tan nói với Ê-va, trong vườn Ê-đen, “Tất cả những điều này Đức Chúa Trời đã phán.” Hẳn thừa nhận, “Đúng vậy.” Hẳn thừa nhận, “Đúng vậy, mọi điều mà Đức Chúa Trời đã phán. Nhưng,” nói, “chắc chắn người sẽ không chết.” Ở chỗ đó đấy.

105 Người nào đó có thể nói, “Họ đã ở đèn tạt, trên đây vào đêm nào đó-nào đó.” Vâng. “Mọi người đều tập trung lại.” Vâng. “Họ đã hát những bài thánh ca.” Vâng. “Và mục sư đã giảng.” Vâng.

Đúng vậy. “Và rồi anh biết gì không? Họ chuyền nhau cái chai đi khắp nơi, và tất cả họ đều uống say.” Sai trật. Thấy không?

¹⁰⁶ Chỉ Thánh Linh giáng xuống, tất cả họ đều say. Hiểu không? Nó hoàn toàn khác biệt nhiều như vậy, anh em thấy đấy, khi họ không chuyền qua một cái chai. Nhưng một ơn phước thuộc linh của Đức Chúa Trời giáng trên dân sự. Họ đã đi loạn choạng. Họ đã té. Và họ đã không cảm thấy đau đớn như thế. Nhưng không phải là một cái chai đã làm điều đó. Chính là Đức Thánh Linh xác nhận Lời Ngài với những dấu hiệu đi theo sau. Hiểu không? Hiểu không? Tất cả điều đó dường như đúng, ngoài cái chai. Thấy không?

¹⁰⁷ Bây giờ, tôi muốn nói, anh đã ở trên đó không? “Có.” Có nhiều người ở đó không? “Vâng.” Họ có đi loạn choạng không? “Vâng. Vâng.” Tất cả điều này? “Vâng.” Điều đó đều ổn thôi ngoài một điều đó.

¹⁰⁸ Vì vậy đó là cách mà người không tin, người không... người không được nhận dạng với Đức Chúa Trời, anh ta sẽ nói, “Ồ, tôi tin Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. Tôi tin Đức Chúa Trời là Cha của Chúa Jêsus Christ. Tôi tin tất cả những điều khác này.” Thấy không? Nhưng khi nó đến với phần khác *Này*, “Ồ, *Đó* là dành cho một thời khác,” Hiểu không? Có sự đối trá về điều đó. Đúng vậy. Nó đang cố gắng bóp méo một chút Lời đúng đắn, để làm cho nó lừa dối dân sự.

¹⁰⁹ Nhưng điều gì? Chúa Jêsus đã làm rõ sự việc. Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ chứng thực Sứ điệp mà Ta đã sai đến.” Vâng, thưa quý vị.

¹¹⁰ Tôi đã từng là một thầy giảng Báp-tít, yêu mến những người Báp-tít. Nhưng tôi đã tìm thấy điều khác này. Thấy không? Vậy thì, nó không—nó không chính xác, giáo—giáo hội Ngũ Tuần, tôi không nói là thật hoàn hảo, không có gì trong đó, nhưng đó là điều tốt nhất chúng ta có, vì vậy chúng ta hãy ở lại ngay với nó. Chỉ thế thôi. Họ thật sự tin. Một số người trong họ có thể không có đủ đức tin.

¹¹¹ Tôi đúng với họ, không đủ đức tin để làm cho mọi Lời ứng nghiệm. Nhưng tôi sẽ không bao giờ cản đường người nào đó có

đủ đức tin để làm cho Chúng ứng nghiệm. Tôi sẽ không bao giờ che giấu đằng sau sự không tin, trong việc nói điều đó không thể được thực hiện. Nếu con người có thể nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời và xác nhận Nó với quyền năng của Đức Chúa Trời, tôi nói, “Vinh quang thay Đức Chúa Trời! Lạy Chúa, xin nâng con lên và để con đứng, bởi đức tin, trên bình nguyên thiên đàng.” Vâng. Tôi chắc chắn sẽ bám vào điều đó.

112 Họ chỉ làm một chút, để phù hợp với tín điều của họ. Nhưng đầy tớ của Đức Chúa Trời có dấu hiệu của Ngài, một cách chính xác.

113 Cựu Ước, đã từng có một người, khi một số người trong họ không thể ký tên của họ, vì vậy họ đã có một con dấu, và đó là một dấu hiệu. Họ sẽ đóng ấn nó, như *thế*. Thế là xong. Ấn là một tác phẩm đã hoàn tất.

114 Ê-phê-sô 4:30 nói, “Chớ làm buồn lòng Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được đóng ấn cho đến Ngày Cứu chuộc.” Đó là một sự đóng ấn, một công việc đã hoàn tất; rằng Đức Chúa Trời đã nhìn thấy anh chị em, nhận biết đức tin của anh chị em mà anh chị em đã tuyên xưng nơi Ngài, đã tuôn đổ Đức Thánh Linh, và đóng ấn anh em cho đến Ngày Cứu chuộc của mình. Đó là dấu hiệu rằng Đức Chúa Trời ban cho anh em Đức Thánh Linh, đúng thế, và đã xác nhận đức tin mà anh em đã có trong mình, và đang đưa ra sự chứng thực về điều đó bằng cách ban cho anh em Đức Thánh Linh.

115 Và nếu anh em có Đức Thánh Linh, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Chính xác.

116 Nếu người ấy chối bỏ, người này đang đi khắp nơi, nói, “Này, anh đừng nghe họ nói. Anh đã xuống đèn tạm đêm nọ không?”

“Có. Ừ-m.”

117 “Ồ, chúng tôi thuộc về giáo hội A gì đó. Đó chẳng là gì ngoài một đám người bất hảo.”

118 Anh em biết rằng Phao-lô đã nói với A-c-ríp-ba, “Theo cách mà người ta gọi là ‘dị giáo,’ đó là cách mà tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng tôi?” Anh em biết dị giáo là gì không? [Một anh em nói, “Điên rồ.”—Bt.] Vâng. Đúng vậy. Chẳng phải họ

đã nói với Chúa Jêsus, “Bây giờ chúng tôi biết Ngài bị điên”? *Điên* có nghĩa là “điên rồ.” Thấy không?

119 “Một cách dường như điên rồ.” Bởi vì anh em đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Anh em không còn thuộc về thế gian nữa, nhưng anh em bị gạt ra khỏi thế gian. Thấy không? Và do đó tâm trí của anh em là thuộc linh, và anh em suy nghĩ về những điều ở Trên và không phải những điều mà tiếp diễn ở đây trên trái đất. Tình cảm của anh chị em ở trên những điều ở Trên.

120 Bây giờ, nếu như người này chối bỏ rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

121 Vậy thì hãy xem điều đó. Anh em sẽ nghe họ nói, “Ồ, Ngài không hề thay đổi.” Ngài không thay đổi chẳng? Ngài không thay đổi chẳng? “Ồ,” họ nói, “Ngài không thay đổi, theo một cách nào đó.” Cách gì? Thấy không? Cách gì? “Ồ, tôi—tôi không... Tôi tin rằng Ngài vẫn cứu.” Thấy không? Còn về sự chữa lành thì sao? “Ồ, không. Ngài không làm điều đó.”

122 Bây giờ, khi Ngài còn ở đây trên đất, họ nói, “Ngài có thể chữa lành, nhưng Ngài không thể cứu.” Bây giờ họ nói, “Ngài có thể cứu, nhưng Ngài không thể chữa lành.” Đấy, chỉ là ma quỷ, đứng về phía ngược lại.

123 Nhưng nếu Ngài là Chúa Jêsus Christ, hết thủy, là Đấng được xức dầu, thì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, cũng là Đấng Chữa Lành, không hề thay đổi.

124 Không phải anh em làm phép lạ. Không. Họ muốn nói, “Hãy để tôi thấy anh làm *điều này*.” Vậy thì, Đức Chúa Trời không bao giờ nói cho tôi làm điều đó. Ngài đã làm điều đó rồi. Điều duy nhất đối với tôi để làm là nhận lấy Lời Ngài và nắm giữ Nó, và Ngài sẽ làm cho nó ứng nghiệm. Đúng vậy. Điều đó chính xác. Đó không phải là các bạn. Đó là Đức Chúa Trời ở trong các bạn.

125 Giống như Chúa Jêsus đã phán, “Không phải Ta làm các công việc; chính là Cha Ta ngự trong Ta. Ngài làm công việc. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con không thể tự làm điều gì trong chính Ngài; nhưng những gì Ngài thấy Cha làm, thì Con cũng làm như vậy.” Ngài đã quan sát trước tiên, để thấy một khả tượng, những gì Cha đã nói với Ngài. Thánh Giảng, tôi tin, 5:19,

anh em sẽ đọc điều đó, 5:19. Vâng. Nếu anh em đọc, Ngài phán, “Điều gì Cha tỏ cho Ta làm, thì Ta cũng làm.”

126 Bây giờ chúng ta tìm thấy, thế thì, nếu chúng ta—nếu chúng ta...nếu người ấy chối bỏ rằng Chúa Jêsus Christ không giống như vậy.

127 Có một điều duy nhất mà Ngài không thể là, mà Ngài có thể khác biệt, đó là, một thân thể thuộc thể, xác thịt. Thấy không? Bây giờ, trong thân thể thuộc thể, xác thịt, Đức Chúa Trời đã làm sống lại từ mồ mả, vào ngày thứ ba, và nó đặt bên tay phải của sự uy nghi của Ngài trên Cao, trên...trên Ngài của Ngài. Chúa Jêsus đắc thắng, nhận lấy Ngài của Đức Chúa Trời. Chúng ta là những người đắc thắng sẽ ngồi với Ngài trên Ngài của Ngài, bởi vì Ngài của Ngài là ngai của Đa-vít, nơi Ngài sẽ trị vì ở đây trên đất. Và bây giờ ở bên tay phải của Đức Chúa Trời, cánh tay phải của quyền năng và sự uy nghi của Ngài, Chúa Jêsus tể trị.

128 Bây giờ, trong nơi Đó, Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm để cầu thay cho sự xưng tội của chúng ta, khi chúng ta tin nhận Lời Ngài, tin Nó trong lòng chúng ta, tiếp nhận Nó trong đó, và không trở lui, nhưng tin chính xác nó sẽ xảy ra. Dòng dõi thật của Áp-ra-ham sẽ nắm giữ Lời đó. Cho dù nó mất bao lâu, Ngài sẽ làm cho nó ứng nghiệm. Không có gợn sóng trong đó, không ở đâu cả. Ngài sẽ làm cho nó ứng nghiệm. Đúng vậy.

129 Bây giờ, một kẻ giả mạo sẽ nói, “Không. Điều đó, không phải vậy.” Thế thì chừng nào họ chối bỏ sự ủy thác *Này*, thì điều đó cho thấy họ không thể tỏ cho thấy...họ...sự ủy thác của họ được đóng ấn. Họ không thể tỏ cho anh em thấy, bởi vì họ chối bỏ. Nếu...

130 Và giống như một—một sĩ quan, tôi muốn nói, “Ồ, ở đây, tôi là thống đốc Hoa Kỳ. Tôi biết tôi là một thống đốc, và đây là một luật nói rằng một thống đốc phải mang theo giấy ủy nhiệm này, được đóng ấn bằng con dấu của Hoa Kỳ.”

131 Anh em nói, “Ồ, điều đó đã trôi qua trong một thời gian. Chúng ta không phải có nó ngày hôm nay.” Anh ta là một kẻ giả mạo. Đó là tất cả với nó. Anh ta không đúng. Anh ta không được ủy thác. Anh ta không được sai đến.

¹³² Và bất cứ người nào sẽ chối bỏ, rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; bất cứ người nào chối bỏ “những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin,” là đang cố gắng để có được bằng một số loại giấy phong chức mà không có con dấu của sự ủy thác. Điều đó hoàn toàn đúng, bây giờ. Chắc chắn là sự thật. Không thể được sai đến bởi Đức Chúa Trời, bởi vì người đó đang chối bỏ chính ấn, rằng, chính sự xác nhận về sự ủy thác mà người đó được cho là phải có.

Nếu một sĩ quan nói, “Anh không cần phải có con dấu đó.”

¹³³ Bạn phải có nó, chính bạn. “Đây này, trong sách nói rằng anh phải có ấn đó. Ở đây, là trong luật pháp của Hoa Kỳ, nói rằng một cảnh sát trưởng phải mang ấn này.” Và nếu người đó không có ấn đó, anh ta hoàn toàn không phải là một cảnh sát trưởng. Đừng nhận người ấy, bởi vì người ấy không phải là cảnh sát trưởng, bởi vì luật pháp của sách nói rằng người ấy phải mang ấn đó.

¹³⁴ Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo họ. Sẽ đi theo họ!” Không phải, “Nên; có lẽ; một số trong chúng, nó sẽ.” Nó nói, “Họ sẽ đi theo những người mà tin.” Đó là sự xác nhận của ủy ban, rằng họ đã được sai đi. A-men. Tôi thích điều đó. Thật tốt để tôi biết điều đó. Vâng, thưa quý vị. Vì vậy tôi biết đó là sự ủy thác đến trong lòng tôi, ấn chứng của Đức Thánh Linh. Đúng vậy.

¹³⁵ Tôi biết, mỗi người tin mà thực sự là một tín hữu, người đó thấy một người mà chối bỏ quyền năng ấy: Kinh Thánh nói, “Trong những ngày sau rốt họ có hình thức tin kính, và chối bỏ quyền phép của sự tin kính ấy. Hãy tránh xa đi. Đừng để nó lừa dối, chút nào.” Đúng. Họ sẽ có những nhà thờ lớn và những giáo phái tốt đẹp, và sự huy hoàng vĩ đại, và vẻ đẹp tuyệt vời, và đại loại như thế.

¹³⁶ Nhìn xem, ở đây, đêm nọ, dưới đây ở Phoenix, một thanh niên nam nữ, ở ngoài đó, đang nhảy điệu bugi-ugi mới mẻ này, bất cứ thứ gì anh em gọi thứ đó, và bị cuốn đi trong linh của nó cho đến nỗi họ ra ngoài đường phố. Cảnh sát phải bắt họ. Vì vậy bị ảnh hưởng dưới quyền lực của ma quỷ, vâng, và rồi điều đó trở nên phổ biến.

137 Nhưng hãy để một người nhảy múa trong Thánh Linh một lần, dưới quyền năng của Đức Thánh Linh! Đúng vậy. Chính là điều đó. “Những dấu hiệu của Đức Chúa Trời sẽ đi theo những người tin.” Vâng.

138 Không thể—không thể nói người đó được sai đến từ Đức Chúa Trời, và rồi chối bỏ sự mạng của Ngài. Chúng ta hãy nhìn xem một số người mà Đức Chúa Trời đã sai đến, tìm xem Ngài có luôn luôn xác nhận những người tin của Ngài không. Bây giờ hãy xem.

139 Chúng ta hãy lấy Môi-se. Môi-se đã có một sự kêu gọi trong đời, điều đó đúng, nhưng ông không bao giờ được sai đến. Ông nghĩ ông đã được sai đi, và nhìn xem ông đã thất bại như thế nào. Nhưng khi Đức Chúa Trời sai ông từ bụi cây đang cháy... Khi ông đi ra trong sự hiện diện của thần học viện của Pha-ra-ôn, ông đi ra với giấy chứng nhận của mình. Nó sẽ không có tác dụng. Đức Chúa Trời không nhận biết nó.

140 Hãy xem, ông đã đi xuống đó và giết một người mà không được ủy thác để làm điều đó, và ông phải chạy trốn khỏi xứ Ê-díp-tô. Và ông đã đi xuống đó và nhấn chìm toàn bộ quân đội Ai Cập, với sự ủy thác để làm điều đó, và không nói gì về điều đó. Đó là sự khác biệt. Giết một người và phải bỏ chạy.Ồ, thật ông đã ở trong một hình ảnh tồi tệ, bởi vì ông đã làm điều đó mà không có sự ủy thác. Nhưng ông đã đi xuống đó với một sự ủy thác, và nhấn chìm cả quân đội, đem lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời vì Ngài. Thấy không?

141 Thật Đức Chúa Trời làm cho nhiều người hành động lỗ bịch! Ông lão đó, đáng kính bây giờ, đi ra khỏi đó với tất cả các loại bằng cấp đại học. Nhưng, và, ồ, ông sẽ không nghĩ về nó, ở đây ở tuổi tám mươi. Và sáng hôm sau, ở đây ông đi xuống xứ Ê-díp-tô, với vợ ông đang ngồi trên lưng một con la, với cái hông còn trẻ của bà, đi dọc theo, bộ râu phất phơ như *thế*, và một cây gậy cong queo trong tay ông.

“Ông đi đâu vậy, Môi-se?”

142 “Đi xuống xứ Ê-díp-tô, để tiếp quản.” Cuộc xâm lược của một người. Tại sao? Sự việc của nó là, ông đã làm điều đó. Đúng thế.

Giống như một người sẽ tiếp quản toàn bộ nước Nga. Đó là gì? Ông đã chạy trốn... Khi ông là một quan chức cao cấp, quan chức cao nhất ở đó, sau Pha-ra-ôn ở Ai Cập, ông chạy trốn khỏi xứ Ê-díp-tô bởi vì ông không có sứ mạng để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên. Nhưng rồi ông quay trở lại, với một người chống lại toàn bộ sự việc, với sứ mạng, và đã làm điều đó. Tại sao? Ông đã có một sứ mạng, và ông đã có một sự chứng thực về điều đó. Ông có thể chứng minh rằng Đức Chúa Trời đã sai ông. A-men.

“Ông định làm gì với điều đó với điều gì, Môi-se?”

“Cây gậy cũ cong queo này tôi đã có trong tay.”

“Sẽ làm gì?”

“Đây là sứ mạng của tôi.”

“Gì hả?”

143 “Đức Chúa Trời đã ban cho tôi hai dấu hiệu để thực hiện trước họ. Chính là điều đó. Ngài bảo tôi đi làm điều này. Phán, ‘Những dấu hiệu này sẽ theo sau,’ nếu tôi đi xuống đó. ‘Hãy ném nó xuống trước mặt Pha-ra-ôn, hãy xem điều gì xảy ra. Nó sẽ biến thành một con rắn. Rồi hãy nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, Hỡi Pha-ra-ôn, hãy để dân Ta đi.””

144 Môi-se đi xuống và ném cây gậy xuống. Các thuật sĩ đến gần, làm điều tương tự. Rồi Đức Chúa Trời xác nhận sứ mạng của ông. Con rắn của ông ăn hết những con rắn còn lại của họ.

145 Anh em có bao giờ nghĩ, “Những con rắn đã đi đâu không?” Đến đâu? Điều gì đã xảy ra với những cây gậy? Tất cả đều ở trong một cây gậy. Thấy không? Nó ăn hết chúng, con rắn của Môi-se. Bởi vì, đó là gì? Một sự chứng thực. A-men. Ha-lê-lu-gia! Ông đã có một sự chứng thực về sứ mạng của mình. Ông đã thực hiện nó. Ông mang những đứa trẻ ra, và Biển Đỏ đã mở đường và nhường đường cho ông.

146 Tại sao? Ông đã có một sự ủy thác và một sự chứng nhận về điều đó. Đức Chúa Trời đã ở cùng ông, và làm những dấu kỳ phép lạ.

147 Nhưng, nơi mà, nếu một người được ủy thác bởi Đức Chúa Trời siêu nhiên, quyền năng siêu nhiên của Đức Chúa Trời sẽ ở với sự ủy thác siêu nhiên đó. Không phải những gì anh em học

trong Tiến sĩ Triết và Tiến sĩ Luật và đại số, và tất cả những thứ đó. Điều đó khẳng định ngữ pháp tốt và bài phát biểu của anh em tại bục giảng khi anh em nói “a-man” như một con bê. Nhưng xin để tôi nói với anh em đôi điều. Nhưng khi anh em có sự xác nhận về sự ủy thác của Đức Chúa Trời, được ban cho anh em bởi Đức Thánh Linh, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Xin lỗi vì sự diễn đạt đó.

148 Sự chứng thực. Đức Chúa Trời đã chứng thực, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời siêu nhiên, đã ban cho quyền năng siêu nhiên, cho một sự giải cứu siêu nhiên. Tôi tin điều đó.

149 Đức Chúa Trời ngày nay sẽ không giải cứu dân sự Ngài bằng học vấn. Ngài không bao giờ hứa làm điều đó. Ngài sẽ không giải cứu họ bằng thần học. Ngài không bao giờ hứa làm điều đó. Ngài sẽ không giải cứu họ bằng khoa học. Ngài không bao giờ hứa làm điều đó. Ngài sẽ không giải cứu họ bởi giáo phái. Ngài không bao giờ hứa làm điều đó. Nhưng Ngài sẽ giải cứu họ bằng quyền năng, quyền năng siêu nhiên, về sự thay đổi đời sống của họ và hun đúc họ thành con cái của Đức Chúa Trời. A-men.

150 Môi-se đã có một sự ủy thác. Ông đã có những dấu hiệu để xác nhận sứ mệnh của mình.

Bây giờ, Chúa Jêsus, cũng giống như vậy, đã phán, “Những dấu hiệu này!”

151 Môi-se nói, “Tôi có thể nói gì với họ? Làm thế nào tôi sẽ nói với họ rằng Đức Chúa Trời của tổ phụ họ đã sai đến?”

Phán, “Người có gì trong tay?”

Thưa, “Một cây gậy.”

152 Nói, “Hãy ném nó xuống. Đặt tay người vào ngực người, rồi lấy ra. Hãy rao giảng sự chữa lành Thiêng liêng cho họ.” Đó là một sự xác nhận. Chắc chắn. “Ta sẽ cho người hai dấu lạ.”

153 Vậy thì, cũng chính Đức Chúa Trời đó không thể thay đổi. Khi Ngài sai Hội thánh của Ngài ra, để giải cứu dân sự ra khỏi ách nô lệ Ê-díp-tô địa ngục này mà hết thảy những điều này đã có những người trong ngày hôm nay, Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Đừng sợ đặt Lời đó ra ngoài đó, bởi vì đó là Lễ thật. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Đừng để ma quỷ

giải thích Nó ra khỏi anh em; bởi vì nó không đúng. Ngài giữ Lời Ngài. Bây giờ, tôi tin điều đó với tất cả ở trong tôi.

154 Ê-li đã được sai xuống. Tôi có thể gặp ông sáng hôm đó. Tôi tưởng tượng ông và Giê-sa-bên đã có một vài vòng đai. Nhưng ông ở đây ngày hôm đó đang đi xuống, một ông già đầu hói, và râu phất phơ, đi xuống sáng hôm đó, đi xuống con đường đó đến Sa-ma-ri. Đôi mắt hướng lên trời; một nụ cười trên gương mặt ông. Cây gậy thân thiết đó chống vào mặt đường. Nhưng, thưa anh em, ông đã có “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.”

155 “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Ông bước đến ngay trước mặt tổng thống hay nhà vua, nói, “Thậm chí sẽ không có sương từ trời cho đến khi ta kêu cầu nó.” Đó là gì? Ông đã có một sự ủy thác. Trời có mưa vào ngày hôm sau không? Không. Ông đã có sự chứng thực về điều đó. Thấy không?

156 Nói, “Hãy lên đó, hỡi Ê-li, và ở yên đó. Ta đã ra lệnh cho người có một số kẻ phục vụ và đầy tớ đến nuôi người.” Vì vậy những con quạ đã nuôi ông.

157 Và trong khi ông lên núi ở đó một ngày nọ, “Ồ,” nhà vua nói, “chẳng có gì với gã đó. Ta sẽ sai năm mươi người lên. Ta không tin ông ta chẳng là gì ngoài một lão cuồng tín. Chẳng phải chúng ta biết ông ấy ở quanh đây, nói về Giê-sa-bên, vợ ta, tô vẽ mặt mày và mọi thứ như thế, nói về tất cả cuộc sống hiện đại này chẳng?”

158 Và sống theo gương của đệ nhất phu nhân, giống như nhiều người Ngũ Tuần chúng ta làm! Vâng. Đúng vậy. Những người phụ nữ Ngũ Tuần của chúng ta, họ cắt tóc đầu ngắn bằng bình bành và những thứ như thế, vâng, vâng, tô vẽ, trang điểm, mặc quần đùi. Và Kinh Thánh nói, “Đó là sự gớm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời.” Làm thế nào các bạn có thể làm điều đó? Đúng vậy. Tại sao, chị em biết đấy, nếu chị em tuyên bố, chị em, chị ơi, điều gì đó đã sa ngã, nếu chị em có thể để tóc ngắn, và Kinh Thánh nói...

159 Bây giờ, nhiều phụ nữ Ngũ Tuần không trang điểm. Không có gì trong Kinh Thánh về điều đó. Nhưng rồi bạn sẽ cắt tóc. Và Kinh Thánh nói, rằng, “Một người nữ mà cắt tóc mình là điều ô nhục.” Đúng vậy.

¹⁶⁰ Và chị em sẽ mặc quần đùi, hoặc những thứ nhỏ bé này... Thật là một...Thấy không? Hơn bao giờ hết nó là, trông giống như quần áo của đàn ông. Và Kinh Thánh nói, rằng, bất cứ người nữ nào sẽ mặc bộ đồ giống như thế, “Là một sự gớm ghiếc trước mặt Đức Chúa Trời.” Nói cách khác, “Nó—nó có mùi hôi, đối với Đức Chúa Trời. Trông tồi tệ.” Và rồi nếu các chị có Đức Thánh Linh ở trong mình, là Đức Chúa Trời, làm thế nào các chị có thể mặc chúng mà vẫn tuyên bố có Đức Thánh Linh? Ô, đời sống của chính các chị xác nhận rằng có điều gì đó sai trật với các chị. Đúng vậy.

¹⁶¹ Tôi biết điều đó làm cho đau lòng, nhưng tôi—tôi nói cho anh chị em biết nan đề tối nay là gì. Chúng ta cần thêm một số sự thiêu đốt hơn nữa là những gì họ cần, một số trận đòn nữa. Đúng thế. Là vấn đề rắc rối, chúng ta buông xuống những điều đó. Thưa anh em, xin để tôi nói với anh em, anh em phải học ABC của mình trước khi anh em đi xa hơn nữa, anh em thấy đấy, điều đó hoàn toàn đúng, để luôn luôn tin rằng Lời Đức Chúa Trời là đúng. Cho dù nó là gì đi nữa, cứ so sánh với Điều đó. Vâng, thưa quý vị.

¹⁶² Ê-li ngồi trên đỉnh núi ở đó, và Đức Chúa Trời phán, “Bây giờ, người sẽ không bị quấy rầy.” Nói, “Ta sẽ sai người lên đó cho đến khi dân sự ăn năn.”

¹⁶³ “Ồ,” A-háp nói, “chúng ta không phải ăn năn gì cả. Lão già cuồng tín đó, ông ta không biết mình đang nói về điều gì. Ông ta là một trong những thánh quá máu. Chúng ta chỉ...Chọn cho ta năm mươi người. ‘Hãy đi lên đó và mang kẻ cuồng tín đó xuống.’”

¹⁶⁴ Tôi có thể thấy viên sĩ quan đó nói, “Vâng, tâu bệ hạ. Tôi có sự ủy thác của bệ hạ, tâu bệ hạ. Tôi sẽ mang ông ấy về ngay.”

¹⁶⁵ Ở đây ông đến, diễn hành, tiếng—tiếng giày sắt đập mạnh trên mặt đất, những thanh gươm và những ngọn giáo to lớn này, và năm mươi người trong số những người lính canh của A-háp được chọn đi lên đồi như thế.

Ê-li ngồi trên đó dưới mặt trời nóng nực, nhìn chung quanh như thế.

166 Họ nói, “Này! Chúng ta đi tìm người, ông bạn. Chúng ta có chiếu chỉ ở đây. Chúng ta là lính cận vệ của A-háp. Chúng ta đi tìm người. Chúng ta sẽ đưa người về.”

167 Ông đứng dậy, nói, “Vâng, ta cũng có một số giấy ủy nhiệm. Nếu ta là người của Đức Chúa Trời, hãy để lửa từ trời rơi xuống.” Đó là gì? Đó là một sự chứng thực. Vâng, thưa quý vị.

168 Trên Núi Cạt-mên, khi ông có sự đối đầu giữa các thần giả và Đức Chúa Trời thật. Ông đặt cửa lễ ra, bước ra đó, và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và Y-sơ-ra-ên, hãy tỏ cho biết ngày hôm nay rằng Ngài là Đức Chúa Trời trong Y-sơ-ra-ên, và con là đầy tớ của Ngài, và con đã làm tất cả điều này theo mạng lệnh của Ngài.”

169 “Hãy giảng Lời,” theo mạng lệnh của Ngài, Chúa ôi, “cho cả thế gian, cho mọi người. Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin.” Mạng lệnh của Ngài.

170 “Bây giờ, lạy Chúa, xin tỏ cho họ được biết rằng Ngài đã bảo con làm điều này. Ngài đã ủy thác cho con làm điều này, bây giờ hãy xác nhận nó, Chúa ôi.” Và khoảng thời gian đó, lửa từ trời giáng xuống. Đó là một sự chứng thực về điều đó. Ngài đã ở với Lời. Thấy không?

171 Đức Chúa Trời luôn xác nhận Lời Ngài. Ngài—Ngài đưa ra sự xác nhận về Lời Ngài. Bây giờ, chúng ta biết rằng điều đó là đúng. Ồ, bao nhiêu lần điều đó...Chúng ta có những nhân vật khác nhau ở đây mà có thể tiếp tục. Nhưng để tiết kiệm thời gian...

172 Chúa Jê-sus, khi Ngài đến thế gian, và họ nói, “Ngài, là một Người, tự xưng mình là Đức Chúa Trời sao? Ồ, chao ôi! Ồ, chúng ta biết Ngài là ai. Ngài được sinh ra ngoài giá thú. Tại sao, Ngài thậm chí không...Chúng ta biết mẹ Ngài, Ma-ri, và Giô-sép. Họ đã có đứa con đó là...”

173 Chúa Jê-sus phán, “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Các người không tin Ta là Đấng Mê-si sao? Những công việc mà Ta làm xác nhận những gì Ta tuyên bố. Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin điều đó. Nhưng nếu Ta làm những công việc của Cha Ta, thì các

ngươi hãy tin các công việc, cho dù các ngươi không thể tin Ta.” Đó là một sự chứng thực. Làm thế nào điều đó phù hợp với họ? Chắc chắn. Nói...

¹⁷⁴ Đức Chúa Trời, Đấng mà Đức Chúa Trời sai đến, Đức Chúa Trời bảo vệ. Đức Chúa Trời chứng thực Lời. Nếu Đức Chúa Trời sai một đại sứ đến nơi nào đó, để làm điều gì đó, Ngài phải đứng đằng sau sứ mệnh đó. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁷⁵ Ngài phán, “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì các ngươi đừng—các ngươi đừng tin Ta, nhưng,” phán, “chính những công việc Ta làm khẳng định sứ mạng của Ta.” A-men. Điều đó chắc chắn đã đánh trúng họ. Phải không? “Những công việc mà Ta làm.” Vâng. Vâng, thưa quý vị. “Nếu các ngươi không, nếu các ngươi không thể tin rằng Ta được Đức Chúa Trời sai đến, thế thì điều các ngươi làm là tin điều đó, những công việc mà Ta làm, hay là, hãy để Ta thấy các ngươi làm những công việc giống như vậy,” họ đáp, “nếu các ngươi không tin Ta.” Nó...Ồ, chao ôi!

Có một số người trong họ đã tin Ngài.

¹⁷⁶ Khi người đàn bà bên giếng thấy dấu hiệu Đấng Mê-si của Ngài, bà nói, “Chúng tôi biết Đấng Mê-si làm điều đó.” Đã đi và nói với dân sự, nói, “Hãy đến, xem Đấng tôi đã tìm thấy, Người đã nói cho tôi biết chính những bí mật của lòng tôi. Đó chẳng phải là Đấng Mê-si sao?”

¹⁷⁷ Na-tha-na-ên thân quen, khi ông trở lại với Phi-líp, và Chúa Jêsus...bước đến trong sự Hiện diện của Chúa Jêsus, và Chúa Jêsus phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật trong người không có chút chi dối trá.”

¹⁷⁸ Vậy thì, ông là một người được huấn luyện, vì ông đã biết Lời. Ông biết Đấng Mê-si sẽ là một tiên tri của Đức Chúa Trời. Vì vậy họ biết rằng Môi-se đã nói điều đó. “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một đấng tiên tri.” Ông cũng biết, rằng Đức Chúa Trời đã phán, “Nếu có một người trong các ngươi, là người thiêng liêng hay là một tiên tri, Ta, là Chúa, sẽ xác nhận người đó. Ta sẽ...Những gì người ấy nói, ứng nghiệm, thì hãy tin điều đó.” Hiểu không? Họ muốn tìm hiểu xem có phải là Ngài không.

Họ biết có một nhà tiên tri sống lại vào khoảng thời gian đó, và họ muốn biết Ngài là Ai.

179 Vì vậy ông bước đến trước mặt Phi-líp, và Phi-líp bảo ông phải làm gì. Hay là, Phi-líp đã đưa ông đến trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, thì đúng hơn.

180 Và khi ông được bước đến trước mặt Chúa Jê-sus, Chúa Jê-sus phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật trong người không có chút chi dối trá.”

“Làm sao Ngài biết tôi, thưa Thầy?”

181 Nói, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây ấy, Ta đã thấy người.”

182 Ông nói, “Thưa Thầy, Ngài là Con Đức Chúa Trời.” Đó là giấy ủy nhiệm của Ngài.

183 Một người đàn bà bên giếng, khi Ngài thấy bà đang đứng đó bên giếng, Ngài phán, “Hãy cho Ta uống.”

184 Bà nói, “Đó không phải là phong tục. Ngài đang đi ra khỏi truyền thống của—của—của chúng ta ở đây. Chúng ta có sự phân biệt. Chúng ta người Do Thái và người Sa-ma-ri không có sự thông công với nhau. Ngài là một người đàn ông, một người Do Thái, và tôi là một người đàn bà Sa-ma-ri, làm sao Ngài lại xin tôi cho Ngài một ân huệ, mang nước uống cho Ngài?”

185 Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, người sẽ xin Ta cho uống.”

186 Và bà nói, “Ồ, giếng thì sâu. Ngài không có gì để kéo.”

Ngài phán, “Nước mà Ta cho không phải trong giếng đó.”

187 Tiếp tục, tiếp tục, cuộc trò chuyện đã diễn ra một lúc, đấy, cho đến khi Ngài, những gì Ngài đang cố gắng làm: Tiếp xúc với linh của bà, rồi Ngài đã tìm ra sự bối rối của bà ở đâu. Phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.” Muốn bà, biết Ngài là Ai. Phán, “Hãy đi, gọi chồng người và đến đây.”

Bà nói, “Tôi không có chồng.”

188 Nói, “Đúng vậy. Người đã có năm đời chồng, và người mà người đang sống với bây giờ không phải là chồng người.”

189 Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri.” Nói, “Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến Ngài sẽ làm điều đó.”

Ngài phán, “Ta là Đấng đã nói chuyện với người.”

190 Bà đi vào thành phố. Điều đó đã được xác nhận với bà ấy. Bà đi vào thành phố và nói, “Hãy đến, xem một Người mà đã nói với tôi những điều mà tôi đã làm. Đây chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao? Đó chẳng phải là sự xác nhận Ngài là ai sao?”

191 Chúa Jêsus phán, “Chính những công việc mà Ta làm chứng thực sứ mạng của Ta.” Đúng vậy. Đức Chúa Trời đã sai Ngài đến. Ngài là Đấng Tiên Tri đó.

192 Anh em biết, họ nói với Giăng, “Ông là Ê-li à? Ông là—là một trong các đấng tiên tri chẳng? Ông phải là Đấng Tiên Tri sẽ đến chẳng?”

193 Giăng nói, “Ta không phải. Nhưng Ngài đang đứng giữa các người, nơi nào đó. Ngài sẽ chứng minh chính Ngài khi Ngài đến, vì Đức Chúa Trời sẽ chứng thực Ngài.” Điều đó hoàn toàn đúng. Nếu một người được Đức Chúa Trời sai đến, Đức Chúa Trời có trách nhiệm chứng thực người đó, điều đó hoàn toàn đúng, rằng người đó được sai đến. Ồ, vâng, một sự chứng thực.

194 Người đàn ông bị mù khi mới sinh ra, đã có một lời chứng rất thuyết phục rằng Ngài là Đấng Mê-si. Bây giờ, người đàn ông tội nghiệp đó, anh ta đã không—anh ta đã không...Khi tất cả các nhà thần học họ bắt gặp anh ta trong một đám đông ở đó, và nói, “Này, chúng tôi biết rằng anh bị mù từ khi mới sanh ra.” Nói, “Chúng tôi biết rằng—rằng anh không có con người, ngay cả trong hốc mắt.” Nói, “Chúng tôi biết anh bị mù từ lúc sanh ra.” Ông ta nói, “Ai đã chữa lành cho anh?”

195 Và ông nói, “Người ấy đã bảo tôi rằng tôi đã được chữa lành.” Nói, “Tôi biết Ngài đã chữa lành tôi.” Nói, “Tôi—tôi—tôi biết điều đó.”

196 Nói, “Ồ, này, Người đó là một tội nhân. Chúng ta biết Người là tội nhân, bởi vì Người đã không gia nhập tổ chức của chúng ta. Người đã không đến theo cách của chúng ta. Người không dạy giáo lý của chúng ta. Người chống lại chúng ta.” Nói, “Chúng ta—chúng ta biết rằng Người không thể thuộc về Đức Chúa Trời.

Chúng ta biết rằng có điều gì đó không ổn với Người, bởi vì Người đã không đồng ý với chúng tôi.” Nói, “Người Đó là một tội nhân.”

¹⁹⁷ Bây giờ, người mù tội nghiệp này không thể tranh cãi quan điểm, anh ta không phải là một nhà thần học, anh—anh ta không thể tranh cãi quan điểm đó. Anh nói, “Bây giờ...” Nhưng anh ta cũng có một lý lẽ rất thuyết phục. Anh ta nói, “Ngài có phải là tội nhân, hay không, tôi không biết. Nhưng đây là một điều tôi biết,” a-men, “tôi đã từng bị mù, bây giờ tôi thấy.”

¹⁹⁸ Tôi đã nghe người ta nói đây là một đám người điên rồ. Tôi đã có người ta nói với tôi, khi tôi nhận lãnh Đức Thánh Linh, rằng tôi đã mất trí.Ồ, điều đó đúng, hay không, tôi không biết. Nhưng có một điều tôi biết: trong đó tôi đã từng là một tội nhân, bây giờ tôi được cứu. Đúng thế. Nơi mà tôi đã từng bị hư mất, bây giờ tôi được tìm thấy. Các anh có thể gọi nó là sự cuồng tín, bất cứ điều gì các anh muốn, nhưng đó là sự xác nhận với tôi rằng Ngài vẫn là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đúng vậy. Vâng.

¹⁹⁹ Người—người—người ấy đã có bằng chứng. Người ấy đã có một bài diễn thuyết rất thuyết phục rằng Ngài là...Ngài—Ngài đã...rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài đã tạo ra nhân cầu trong một người không có nhân cầu. Vâng, thưa quý vị. Nói cách khác, người mù có thể nói, “Tôi đã đến nhà thờ của anh suốt thời gian này. Tôi không thấy điều gì giống như thế xảy ra quanh đây. Thế thì nếu Ngài đã tạo ra nhân cầu, thì không có Đấng Tạo Hóa nào ngoài Đức Chúa Trời. Nó có thể đến từ đâu? Hãy xem các ông làm điều đó. Hãy xem cách các ông làm điều đó.”

²⁰⁰ Họ phải im miệng. Họ đang nói về một Đức Chúa Trời siêu nhiên, Đấng Tạo Hóa vĩ đại của trời và đất, và không thể tạo ra một sự sống tốt đẹp. Thấy không? Thế đấy. Không thể tạo ra điều gì cả.

²⁰¹ Nhưng ở đây Chúa Jêsus đến và đặt nhân cầu vào một người không có nhân cầu, bị mù bẩm sinh. Tôi nói với anh em, điều đó thật thuyết phục. Bằng chứng của bánh pudding là sự ăn nó. Điều đó hoàn toàn đúng. Vì vậy ông đã có bằng chứng rằng Ngài là như vậy. Đúng thế.

²⁰² Tôi tưởng tượng Phao-lô, ở ngoài đó đêm đó, khi mười bốn ngày đêm, và không có mặt trăng, các ngôi sao, hay không có gì cả, trên biển đó; con người tội nghiệp đang kéo những sợi dây xích trên boong của con tàu cũ kỹ bị ngập nước đó, và nó gần như sẵn sàng bị chìm. Họ đã ném hết thức ăn và các thứ, và các thủy thủ đã không ăn trong nhiều ngày. Và kéo lê những xiềng xích này, nói về một Chúa Jê-sus đã từng sống, nói về một Chúa Jê-sus đã bị đóng đinh.

²⁰³ Tôi hình dung họ những người lính và thủy thủ nói, “Ồ, chào ôi, cảm ơn!”

²⁰⁴ Cứ đi ngang qua, nói, “Nhưng, anh em biết đấy, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” chỉ bước đi dọc theo, băng qua boong tàu, kéo những sợi dây xích này.

²⁰⁵ Nói, “Hãy xem một gã bị xiềng xích, một gã sẽ đưa đến Sê-sa ở trên đó, qua Rô-ma, để bị định tội. Người đó phải chết, và rồi nói về điều gì đó về tôn giáo. Ồ, im đi!”

²⁰⁶ Và họ cứ tiếp tục kéo lê. Nhưng, một đêm nọ, khi tất cả hy vọng không còn nữa! Ồ, chào ôi.

²⁰⁷ Mỗi lần tia chớp lóe lên, một làn sóng, mười ngàn con quỷ đậu trên biển cả, nói, “Chúng ta đã có người bây giờ, hỡi Phao-lô. Ồ, người sẽ lấy lại nó.”

²⁰⁸ “Không, thưa ông. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đúng vậy. Tôi biết Ngài đã bảo tôi đi đến Rô-ma.”

²⁰⁹ Ông ấy đây này, đang neo chặt, con tàu gần như sẵn sàng chìm xuống. Cứ suy nghĩ, mặt trời, mặt trăng, hay các ngôi sao đã không chiếu sáng trong mười lăm, hay mười bốn ngày. Đó là một cái bóng tối tệ; một con tàu cũ bị ngập nước, và mọi thứ gần như bị chìm xuống, mọi thứ như thế.

²¹⁰ Ông đang đứng trong thân thuyền, đêm nọ, cầu nguyện, không nghi ngờ gì, và có một khả năng đến. Thiên sứ của Chúa hiện ra với ông, phán, “Đừng sợ, hỡi Sau-lô. Mọi thứ đều ổn.”

²¹¹ Ở đây ông đến, chạy lên, với một sự ủy thác, giữ sạch xiềng xích họ, nói, “Hãy vững lòng. Hãy có một đức tin tốt, vì Đức Chúa Trời mà ta hầu việc đã sai Thiên sứ của Ngài tối hôm qua. Ta đã

thấy một khả tượng, và Ngài bảo ta đừng sợ, bởi vì sẽ không có sự sống nào bị mất trên con tàu này. Vậy nên, hỡi anh em, hãy ăn lấy một ít đồ ăn, và cứ vui mừng. Mọi thứ đều ổn.”

212 Tôi tưởng tượng họ cảm thấy khá buồn cười. Nhưng khi họ tìm thấy con tàu cũ đang tấp vào yên nghỉ trong nơi ẩn náu nơi xa kia, điều đó xác nhận rằng Phao-lô đã được sai đến từ Đức Chúa Trời và biết ông đang nói về điều gì. Đức Chúa Trời đã xác nhận điều đó.

213 “Nếu có một tiên tri trong các ngươi, và những gì người nói ứng nghiệm, thì hãy nghe người, bởi vì Ta ở cùng người.” Đúng vậy.

214 Khi mà, những người thổ dân trên hòn đảo này, những người dân trên đảo, khi họ thấy ông nhặt những cây củi, và họ nói, “Đó phải là kẻ giết người khủng khiếp nào đó, tất cả xiềng xích ở trên người.”

215 Phao-lô tội nghiệp, gần như lạnh cóng, và áo của ông ướt đầm, đi qua và nhặt một bó củi, và bắt đầu đặt chúng trên đồng lửa. Và một con rắn đã cắn vào tay ông sẽ giết chết ông, chao ôi, trong chốc lát. Phao-lô đã nhìn nó, như thế, và nói, “Đức Chúa Trời ôi, Ngài đã sai con phải đi đến Rô-ma.” Rảy rảy lục vào lửa, và quay trở lại và đi lấy thêm vài que củi.

Họ nói, “Hãy xem người ấy ngã xuống chết.”

216 Một vài phút sau, họ bèn đổi ý. Tại sao? Sứ mệnh của ông đã được chứng thực. Họ nói, “Người này là một vị thần từ trời xuống.” Đúng.

217 Người đã có sự chứng thực, bởi vì Chúa Jêsus phán, “Họ sẽ giẫm lên đầu rắn và bò cạp, và không có gì sẽ làm hại họ.” Vâng, thưa quý vị. Ông đã có—ông đã có chứng—chứng cứ để chứng minh điều đó.

218 Bây giờ tôi phải đi nhanh, thưa các bạn. Tôi sẽ ở lại đây với anh em suốt đêm như thế. Nhưng chỉ một vài điều nữa.

219 Vậy thì, nhà tiên tri nói, “Sẽ có một ngày mà nó không thể được gọi là ngày hay đêm, một ngày âm đạm, đầy sương mù, mờ ảo, nhưng,” nói, “vào lúc chiều tối sẽ có Ánh sáng.” Đúng vậy.

220 Mặt trời mọc ở phương đông, và lặn ở phương tây: m-ặ-t-t-r-ờ-i. Nên văn minh đã di chuyển từ phương đông sang phương tây. Nhưng khi C-o-n đã sống lại, Ánh sáng đã giáng trên dân sự phương đông.

221 Bây giờ chúng ta đã có một ngày của tổ chức, các giáo phái, và mọi người tin nhận Đấng Christ, và có đủ Ánh sáng họ có thể biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Và họ đã bước đi trong Sự Sáng, và vân vân. Họ đã xây dựng những nhà thờ, và những giáo đường tốt đẹp, và những trường học, và vân vân. Điều đó tốt.

222 Nhưng, hãy nhớ, đã được hứa rằng tất cả những đám mây sẽ tan biến vào lúc chiều tối. Bây giờ là lúc chiều tối. Và khi những đám mây trôi hết, cũng chính Con đó, C-o-n, mà đã chiếu sáng quyền năng của Ngài qua Đức Thánh Linh trên những người phương đông, đã, trong năm mươi năm qua, đã phá vỡ những đám mây của các giáo phái và mọi thứ, và tuôn đổ Đức Thánh Linh xuống trên dân sự phương tây. Điều đó, cùng một Con, cùng một Đức Thánh Linh, cùng một dấu hiệu, cùng một Ánh Sáng, cùng một quyền năng, cùng một chứng cứ, cùng mọi thứ mà Nó đã có. Và Phúc âm đã được rao giảng với quyền năng và sự thể hiện, bất cứ nơi nào trong các quốc gia. Đúng vậy. Đúng vậy. Khắp thế giới, những dấu kỳ và phép lạ đang đi theo những người tin.

223 Ở đây, cách đây vài năm, họ nói, “Nhóm người đó,” nói, “Ồ, các anh sẽ không bao giờ có thể làm được.” Nói, “Họ sẽ không bao giờ có thể làm được điều đó.” Nói, “Họ chỉ là một nhóm nhỏ ở dưới đó trong—trên đường phố nơi nào đó, với một cái chảo thiếc ở đâu đó, đánh cái trống lục lạc nào đó.”

224 Nhưng, thưa anh em, sứ điệp đó, với những người có tấm lòng đói khát đã hy sinh thức ăn của họ cho con cái của họ, và mọi thứ khác, và họ đã bảo trợ cho những nhà truyền giáo, cho đến khi người ấy đi từ đông, tây, bắc, nam. Bất cứ đất nước nào anh em đi vào, có những ngọn lửa ngũ tuần đang bùng cháy với quyền năng của Đức Thánh Linh.

225 Tôi đã đi rất xa vào những khu rừng, nơi người ta không biết phân biệt tay phải và tay trái. Họ không biết gì về Đức Chúa Trời ngoài bức tượng nào đó ở ngoài đó. Đúng vậy. Tôi sẽ đứng đó

và đặt Lời xuống thật chính xác. Rồi Đức Thánh Linh thực hiện những dấu hiệu và tỏ cho thấy, nói cho dân sự biết họ là ai, những bí mật của lòng họ, tỏ cho họ thấy rằng Chúa Jêsus đã phán, “Các công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.”

226 “Người đàn ông này, tôi không biết tên người đó, nhưng tôi sẽ đánh vắn nó, và anh thông giải nó cho tôi.” Tôi sẽ phải đánh vắn nhiều như *thế*, để hiểu nó như *thế*.

“A-men. Đúng thế.” Họ ngồi và nhìn.

227 Tôi nói, “Bây giờ, Chúa Jêsus phán, ‘Các công việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm.’ Đây là dấu hiệu Đấng Mê-si của Ngài.”

228 Và Chúa Jêsus rất gần với trái đất bây giờ, cho đến nỗi quyền năng của Ngài bắt đầu nắm bắt dân sự, và hoàn thành công việc trong họ, sẵn sàng cho họ làm Cô Dâu, sẵn sàng để được cất lên trong sự Cất lên, một Hội thánh sẽ hoàn toàn phù hợp, để được cất lên. Qua quyền năng của Nó, sẽ thu hút tất cả những người còn lại được sanh lại, ra khỏi trái đất. Chúa Jêsus đang đến.

229 Như khi bàn tay tôi áp vào tường sẽ tạo nên một cái bóng, nhiều hơn nữa, cái bóng đó càng lúc càng sâu hơn và sâu hơn, bàn tay tôi đến gần hơn, và sau một lúc cái bóng và bàn tay tôi trở thành một.

230 Và hội thánh bắt đầu vào thời của Martin Luther, dưới sự xưng công bình; dưới thời Wesley, qua sự nên thánh; và bây giờ trong phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, với những người Ngũ Tuần, sự phục hồi các ân tứ. Và từ những người Ngũ Tuần đó Ngài đang kéo dân sót lại lên *đây*, để tỏ cho thấy Chúa Jêsus Christ, phản ánh Sự sống của Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, chính xác, khi Ánh sáng chiều tối chiếu sáng. Điều đó chính xác.

231 Nhìn xem, ngay trên dấu hiệu khoa học, chúng ta đã có nó ngay tại Washington, DC, cùng Trụ Lửa đó. Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy Nó, những Ánh sáng đó? Chắc chắn. Mọi nơi. Thấy không? Thấy không? Cũng Trụ Lửa đó mà đã gặp Phao-lô, trên đường đi xuống Đa-mách. Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên đất...

232 Bất cứ ai cũng biết rằng Đấng Christ, rằng—rằng Trụ Lửa, Thiên sứ của Chúa đã mang dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô, vào miền đất hứa, là Thiên sứ của giao ước. Bất cứ ai cũng biết điều đó. Chắc chắn. Ồ, đó là Đấng Christ.

233 Bởi vì, Kinh Thánh nói, rằng, “Môi-se đã chọn sự sỉ nhục của Đấng Christ là giàu có hơn các kho báu của xứ Ê-díp-tô.” Và ông đã đi với Đấng Christ, trước khi Ngài trở nên xác thịt, và ông đã đi theo Ánh sáng đó.

234 Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên đất, Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.” Họ đã đóng đinh Ngài. Ngài là Đấng Cứu Rỗi đã chết vì tội lỗi của chúng ta, và Ngài đã chôn cất Ngài. Ngài đã sống lại và thăng thiên trên Cao.

235 Và vài tháng sau đó, Phao-lô trên đường đi xuống Đa-mách, và ông đã bị một Ánh Sáng giáng xuống. Một đám lính đi với ông, không ai trong họ nhìn thấy Nó. Không ai trong họ thấy Ngài ngoài chỉ Phao-lô. Nhưng Nó rất—rất nổi bật đối với ông, cho đến nỗi Nó làm mù mắt ông. Ông đã bị mù trong một thời gian. Và ông nhìn lên đó, và Trụ lửa to lớn đó đang ở lơ lửng trước mặt ông, và Ngài phán, “Hỡi Sau-lơ, Hỡi Sau-lơ, sao ngươi bắt bớ Ta?”

Ông thưa, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?”

236 Ngài phán, “Ta là Jêsus, và ngươi đã đến ghim nhọn thì khó chịu cho ngươi vậy.”

237 Bây giờ, cũng chính Đức Thánh Linh đó, chúng ta tìm thấy Điều đó ngay giữa những người ngũ tuần ngày nay, Ánh sáng chiều tối, ngay giữa những người ngũ tuần. Gì vậy? Rao giảng cùng một Phúc âm, đưa ra sự chứng thực của cùng một Phúc âm. Những dấu hiệu giống như vậy theo sau đó là những dấu hiệu giống như vậy đi theo bây giờ.

238 Và nếu Trụ Lửa đó, hay Ánh Sáng, mà chúng ta có với chúng ta, đã không tạo ra cùng một Thánh Linh và cùng một chứng cứ mà Nó đã làm khi Nó ở trong Chúa Jêsus Christ, thế thì nó sẽ là trụ lửa sai, linh sai, là điều sai. Nhưng nếu Nó sinh ra và làm

chính xác những gì Chúa Jêsus đã làm, khi Ngài phán... “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Đúng.

²³⁹ “Sẽ làm nhiều hơn điều này, vì Ta đi về cùng Cha Ta.” Bản dịch King James “vĩ đại hơn,” nhưng nhìn vào bản gốc, nói “nhiều hơn.” Anh em không thể làm gì lớn hơn. Ngài đã làm cho kẻ chết sống lại, và làm cho thiên nhiên ngừng lại, và mọi thứ. Nhưng Ngài có thể làm điều đó nhiều hơn, bởi vì Đức Thánh Linh không chỉ ở trong một Người, Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, Nó đã ở trong Hội thánh phổ thông. “Các người sẽ làm nhiều hơn điều này, vì Ta đi về cùng Cha Ta.” Ồ, chao ôi!

²⁴⁰ Chức vụ tương tự của Ngài đang được đại diện ở đây trong những ngày sau rốt. Loại chức vụ gì Ngài đã có? Hãy nhìn xem Ngài, như tôi đã nói, đang chứng minh cho họ.

²⁴¹ Chúng ta hãy lấy ví dụ một người Do Thái. “Ngài đã đến với dân Ngài; nhưng dân Ngài đã không hề nhận lấy Ngài.” Chính những người đầu tiên đến với Ngài là Anh-rê và Phi-líp. Tôi không biết điều gì đã xảy ra trong cuộc trò chuyện đó, trong nhà với Chúa Jêsus đêm đó khi họ đi theo Ngài. Nhưng ngày hôm sau, Anh-rê hoàn toàn thỏa mãn rằng đó là Đấng Mê-si. Ngài đã chỉ cho ông điều gì đó, cho đến nỗi ông đi thẳng đến với Phi-e-rơ, anh trai của ông, hay—hay Si-môn, và ông nói, “Đừng đến bây giờ và chúng ta hãy đi xem có phải điều này không.” Ông nói, “Chúng ta đã tìm thấy Đấng Mê-si.”

²⁴² Tôi có thể hình dung Phi-e-rơ nói bây giờ, “Này, Anh-rê, bây giờ hãy để tôi nói với anh đôi điều, anh trai. Bây giờ, anh biết người cha già của chúng ta là một người Pha-ri-si tốt. Và người đã nói với chúng ta, tôi nhớ mình đang ngồi trên mạn thuyền một ngày nọ, người nói với tôi, người nói, ‘Bây giờ, bây giờ, bây giờ, Si-môn, cha mong được thấy Đấng Mê-si. Và không nghi ngờ gì ngoài trước khi Đấng Mê-si đến sẽ có mọi thứ chuyện xảy ra, tất cả các loại chủ nghĩa nổi lên. Nhưng hãy để cha tin chắc...’ Và đã có. Ồ, vâng. Nhiều người đến, dẫn đi hàng ngàn người, và bị hư mất, và mọi thứ. Nhưng, ông nói, ‘Nhưng hãy để cha nói cho con biết. Chúng ta phải ở lại với Lời, hỡi Si-môn. Bây giờ, Kinh Thánh nói, Mô-i-se, đày tớ của chúng ta, đày tớ của Đức Chúa Trời đối với chúng ta, đã nói với chúng ta, rằng, ‘Chúa là Đức Chúa

Trời của chúng ta sẽ dấy lên Đấng Mê-si này, và Ngài sẽ là một tiên tri giống như Môi-se.” Bây giờ, vậy thì, Si-môn, nếu con thấy Ngài trong thời đại của mình...Bây giờ cha đã quá già rồi. Cha sẽ không gặp Ngài trong thời của cha. Nhưng nếu—nếu con thấy Ngài trong thời đại của mình, hãy nhớ, Ngài sẽ là Tiên Tri-Đức Chúa Trời.” Vì vậy Si-môn đã ghi nhớ điều đó trong lòng. Ông nói, “Được rồi, Anh-rê. Tôi sẽ đi đến buổi nhóm.”

²⁴³ Ngay khi ông bước lên trong sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, Ngài phán, “Tên người là Si-môn. Cha của người là Giô-na.” Điều đó đã giải quyết nó. Ông đã được ban cho những chìa khóa của Vương quốc. Đó là dấu hiệu Đấng Mê-si.

²⁴⁴ Ở đây một người Do Thái kiên trung khác, nói, “Bây giờ, chờ một chút. Nếu Đấng Mê-si sẽ đến, Ngài đã giáng xuống các hành lang của Thiên đàng, và đi xuống đền thờ to lớn, đẹp đẽ mà chúng ta đã xây dựng ở đâu đó ở đây,” giống như những người khác quanh đây tin rằng Ngài sẽ đến đền thờ nào đó. “Và Ngài sẽ giáng xuống đây, và Ngài sẽ chiếu sáng ngay xuống đây, và các Thiên sứ sẽ vỗ cánh, mọi thứ. Họ nói, *Đây là Đấng Mê-si. Đây là Đấng Mê-si. Đây là Đấng Mê-si.*’ Điều đó sẽ xảy ra.”

²⁴⁵ Tôi có thể nghe Phi-líp nói, “Chờ một chút. Anh em không thuộc về Kinh Thánh với điều đó. Hãy ở lại với Lời. Môi-se đã nói với chúng ta rằng Đấng Mê-si là gì? ‘Chúa là Đức Chúa Trời các người sẽ dấy lên một đấng tiên tri.’ Anh còn nhớ ông già đó mà đã từng ở đó, tên là Phi-e-rơ, Si-môn không?”

²⁴⁶ “Vâng. Ồ, ông già đó không có học vấn gì sao? Vâng. Tôi nhớ ông ấy. Vâng. Tôi nhớ ông ấy.”

²⁴⁷ “Anh—anh đã mua một ít cá từ ông ta, và ông ta không thể ký giấy biên nhận của anh.”

“Vâng. Ồ, tôi nhớ ông ấy. Tôi nhớ ông ấy. Vâng.”

“Ồ, khi ông ấy bước lên...Anh biết cha của ông ấy không?”

²⁴⁸ “Ồ, chắc chắn. Chắc chắn tôi biết cha của ông ấy rất rõ. Ông là một người Pha-ri-si chân thật, vâng, học giả chân thực. Vâng.”

²⁴⁹ “Ồ, khi Si-môn bước đến trước Ngài, Ngài phán với ông tên ông là gì, và tên cha ông là gì.”

250 “À, bây giờ tôi tin anh đã đi đến cực đoan rồi. Hãy để tôi đi, xem. Ngài sẽ không bao giờ đọc được suy nghĩ của tôi. Tôi sẽ đi tìm hiểu.”

251 Bước lên đó, sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, và Chúa Jê-sus phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên thật trong người không có chút chi dối trá.”

Ông nói, “Anh đã nói với Ngài rằng anh sẽ đi tìm tôi phải không?”

Nói, “Không.”

252 Ông nói, “Rabbi,” có nghĩa là *chủ* hay *thầy*. “Thầy đã từng gặp tôi khi nào? Tôi vừa đến trong buổi nhóm này tối nay. Khi nào Thầy nhìn thấy tôi?”

253 Nói, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây, Ta đã thấy người.” Thật đôi mắt tuyệt vời!

254 Ông nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

255 Nhưng ở đó những anh em giáo phái lớn đang đứng đó. Họ nói, “Anh biết gì không? Ngài làm điều đó bởi Bê-ên-xê-bun.” Thấy không? Họ phải trả lời với hội chúng của họ. Họ đã có những chứng chỉ thuộc về đất.

256 Ngài đã có những người thuộc về Trời, đấy, bởi vì Môi-se đã nói, “Ngài sẽ là một đấng tiên tri,” và Ngài đã ở đây, chứng minh Ngài là một Đấng Tiên Tri. Đúng vậy. Ngài đã được chứng thực. Sứ mệnh của Ngài đã được chứng thực.

257 Vì vậy ông nói, “Bây giờ, tôi biết rằng Người này làm điều đó. Nhưng Ngài...” Ông phải trả lời hội chúng của họ. Nói, “Bởi Bê-ên-xê-bun Người làm điều này, Người đuổi quỷ.”

258 Chúa Jê-sus quay lại, nhận biết ý tưởng của họ. Ngài phán, “Các người nói điều đó nghịch cùng Ta, Con Người, Ta sẽ tha thứ cho các người về điều đó.”

259 Bây giờ, họ không bao giờ nói điều đó ra thành tiếng. Kinh Thánh nói, “Họ nghĩ điều đó trong lòng, và Ngài đã nhận biết ý tưởng của họ.” Giữ nó đúng. Vâng, thưa quý vị. Nói, “Họ, nhận

biết trong lòng họ.” Thấy không? “Ngài—Ngài—Ngài đã nhận biết tấm lòng của họ, suy nghĩ của họ.”

²⁶⁰ Phán, “Bây giờ, nếu các người nói điều đó chống lại Ta, Con Người, Ta sẽ tha thứ cho các người. Nhưng một ngày nào đó, lúc cuối cùng trong thế giới dân Ngoại, hãy xem, Đức Thánh Linh sẽ đến sau khi Ta chết, và Ngài sẽ làm điều tương tự. Và nói một lời chống lại Điều đó sẽ không bao giờ được tha thứ, trong đời này cũng như đời sau.”

²⁶¹ Trước khi Ngài lìa khỏi trái đất, Ngài đã phán điều này. Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy ra khi Con Người đến.” Tôi muốn đưa ra nhận xét này, và kết thúc. “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, ở dưới đó tại Sô-đôm,” chúng ta hãy xem nó là gì.

²⁶² Trước tiên, Ngài đã nhắc đến—đến thời Nô-ê. Ngài đã nói với họ những gì họ đang làm. “Ăn, uống, cưới, gả.”

²⁶³ Nhưng khi Ngài đến Sô-đôm, hãy nhìn những gì Ngài đã làm tại Sô-đôm. Tại Sô-đôm: Ngài đã nhắc đến *điều đó* cho thời đại này. Bây giờ, hãy nhớ, dân Sô-đôm là dân Ngoại. Thấy không? Để ý. Và có ba Người, ngày nọ, đến với Áp-ra-ham.

²⁶⁴ Luôn luôn có ba hạng người, đó là: những người không tin, những kẻ giả tin, và những người tin. Chúng ta vẫn có họ ngày nay. Đúng vậy. Những người không tin, những người giả tin, và những người tin; người Sô-đôm, người Lót, và người Áp-ra-ham.

²⁶⁵ Áp-ra-ham đã có lời hứa. Ông là nhóm người được chọn, được gọi ra mà đã tự phân rẽ, giống như Hội thánh thật của Đức Chúa Trời hằng sống đã tự phân rẽ khỏi những việc thuộc về thế gian, bởi vì ông đang dựa trên lời hứa của Đức Chúa Trời. Các Thiên sứ đã đến đâu, trước tiên? Với Áp-ra-ham.

²⁶⁶ Điều gì đã xảy ra? Hai người trong số họ đã đi xuống Sô-đôm, Billy Graham hiện đại, đi đến Sô-đôm, rao giảng Phúc âm, không có nhiều phép lạ, chỉ đánh họ bị mù. Rao giảng Lời khiến họ bị mù. Vì vậy họ đã không làm nhiều phép lạ, nhưng họ đang kêu gọi, “Hãy ra khỏi nó.”

²⁶⁷ Nhưng có một Đấng đã nói chuyện với Áp-ra-ham. Anh em biết đấy, Áp-ra-ham có một cảm giác kỳ lạ. Anh em biết đấy, có

điều gì đó về Người đó, hơi khác một chút, và vì vậy ông đã quan sát Ngài một chút, anh em biết đấy. Và ông nói với Sa-ra, nói, “Bây giờ, người hãy lui vào trong trại.”

268 Dĩ nhiên, bây giờ trong thời của họ khi một người lạ đến, phụ nữ đã không hành động giống như họ làm ngày nay. Họ phải chạy ngay ra ngoài ngay và trình diện chính mình, và chiếm chỗ của người chồng. “Và anh không thể bán thứ đó, John, trừ phi tôi nói với anh.” Thấy không?

269 Phụ nữ có sự đứng đắn hơn trong thời đó. Họ ở lại trong nhà, anh em thấy đấy. Vì vậy Họ đi ra đó, và Sa-ra ở lại trong trại.

270 Vì vậy ông chạy vào, nói, “Sa-ra, hãy nhào một ít bột mì ngay. Làm tất cả các bánh nhỏ. Hãy làm một ít bánh mì, trên lò.”

271 Đi đến và kiểm một con bê, và giết nó. Và đã đi, nói, nói với họ, “Mau mau nấu nó bây giờ và chuẩn bị nó sẵn sàng.”

272 Ông đi ra đó và kiểm một cái quạt cũ, và bắt đầu đuổi ruồi. Và rửa chân cho Họ.

273 Ông biết, có một điều gì đó nhỏ bé đang nóng cháy trong lòng ông. Anh em có thể chỉ nói điều đó, anh em biết đấy, một số. Ông nói, “Đó là sứ mạng, tôi tin vậy. Bây giờ, điều duy nhất, nếu tôi có thể thấy sứ mạng đó được chứng thực. Tôi tin Họ đã có điều đó.”

274 Ông nói, “Ngài biết đấy, Ngài—Ngài đi ngang qua, để thấy tôi. Đó là lý do Ngài đến cách này.” Đúng thế. Thấy không? “Xin ngồi dưới cây sồi này, một chút, và nghỉ ngơi.” Vì vậy ông đã rửa chân cho Họ, trong lúc họ chuẩn bị các thứ.

Họ ngồi xuống và ăn.

275 Và—và đó là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời Toàn Năng. Kinh Thánh đã nói là vậy. Hãy nhìn vào đó và xem nó có viết hoa không chữ C-h-ú-a, Elohim. Đúng thế.

276 Như người nào đó đã nói, nhiều lần, nói, “Anh không tin đó là Đức Chúa Trời.”

Tôi nói, “Đó là Đức Chúa Trời. Kinh Thánh đã nói là vậy.”

“Anh...” Nói, “Đức Chúa Trời ở trong thân thể đó, đang ăn thịt à?”

277 “Chắc chắn là vậy. Kinh Thánh đã nói vậy. Anh không—anh em không nhận ra Ngài vĩ đại như thế nào.” Đúng vậy. Tôi vui mừng Ngài có thể làm điều đó.

278 Ồ, điều duy nhất, anh em biết đấy, chúng ta chỉ được tạo nên từ mười sáu yếu tố: dầu mỡ, ánh sáng vũ trụ, can-xi, bồ tạt, và một vài thứ như thế. Ồ, Ngài chỉ đưa tay ra và nắm một số ít trong chúng, nói “Phù! Hãy bước vào đó, Gáp-ri-ên,” đấy, Thiên sứ. Có một số ít người khác, nói, “Phù!” Nói, “Bước vào đó, Mi-ca-in.” Đi vào, “Phù!” đã bước vào đó, chính Ngài. Tôi rất vui vì điều đó. Thấy không? Bước ra, nói, “Ta sẽ đi xuống.” Đó là Đức Chúa Trời của chúng ta.

279 Một số trong những ngày này, tất cả những yếu tố này sẽ ra đi. Nhưng Ngài sẽ phán, “William Branham à?”

Tôi sẽ thưa, “Con đây, lạy Chúa.” Ngài là vĩ đại. Vâng.

280 Ngài phán, “Ta phải đại diện cho chính Ta trước đây tới Ta ở dưới đó, và Ta muốn trở thành một người giống như người.” Vì vậy Ngài chỉ bước xuống, ngồi xuống đó, phủ đầy bụi trên áo Ngài, ngồi xuống và ăn. Ngồi xuống.

281 Ngài cứ nhìn về phía Sô-đôm, anh em biết đấy. Áp-ra-ham biết có điều gì đó xảy ra, bởi vì đó là một nơi độc ác, anh em biết đấy. Vì vậy ông cứ nghĩ về điều đó, như thế. Ông nói...

282 Bây giờ, hãy nhớ, tên của ông là Áp-ram, và tên của Sa-ra là S-a-r-a-i, Sa-rai. Và vài ngày trước đó, Đức Chúa Trời đã gặp ông trong một khái tượng và đổi tên ông thành Áp-ra-ham, và đặt tên cho Sa-ra, S-a-r-a. *Sa-ra*, “công chúa.” *Áp-ra-ham*, “cha của các dân tộc.”

Vì vậy Ngài phán, “Áp-ra-ham.”

283 Áp-ra-ham nói, “Ồ—ồ. Tôi biết tôi đã đúng. Có điều gì đó về Người đó khác hẳn.”

284 “Áp-ra-ham, vợ người ở đâu,” S-a-r-a, “Sa-ra? Sa-ra, vợ người ở đâu?”

Ông đã biết ngay lúc đó. “Ồ,” ông nói, “nàng đang ở trong trại.”

Và Kinh Thánh nói, “Ấy là ở đằng sau Ngài. Cái trại, đằng sau Ngài.”

²⁸⁵ Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta...” Đại từ nhân xưng; giống như Đấng đã nói chuyện với ông. “Ta sẽ thăm viếng người theo kỳ đã định, đây, với Sa-ra, và các người sẽ có đứa con này mà các người đã chờ đợi. Bây giờ người đã một trăm tuổi, và nàng đã chín mươi. Nhưng, Ta—Ta sẽ ban cho các người đứa con này mà Ta hứa với các người, bởi vì người đã trung tín, chờ đợi.”

²⁸⁶ Và Sa-ra, ở sau trong trại, nàng nói, “Hừ.” Bà không hề nói điều đó thành tiếng. Bà đã cười, tự cười thầm, nói, “Tôi, một bà già, có thú vui lần nữa sao, còn chúa tôi, già như thế à?” Nói, “Không thể được. Người Đó, Ngài đang nói về điều gì?”

Thiên sứ nói, “Tại sao Sa-ra cười?” Hừ!

²⁸⁷ Việc gì vậy? Ngài đã đi xuống thành Sô-đôm. Ngay sau sự thăm viếng của Thiên sứ đó, dấu hiệu cuối cùng đó đã được ban cho, dấu hiệu cuối cùng đã được ban cho, Sô-đôm bị thiêu cháy.

²⁸⁸ Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy ra khi Con Người đến.”

²⁸⁹ Đức Chúa Trời đã giải quyết với Hội thánh của Ngài, tất cả, qua những dấu kỳ, phép lạ. Nhưng điều cuối cùng là Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt của Hội thánh Ngài, giống như Ngài đã ở trong xác thịt con người ở đó, và tỏ cho thấy dấu hiệu giống như vậy, rằng Đấng Mê-si đã đại diện cho chính Ngài giữa vòng dân sự, ngay trước khi ngọn lửa giáng xuống vào ngày cuối cùng: một sự giẫy ụa nhiệm, để xác nhận rằng Lời mà Chúa Jêsus đã hứa là Lẽ thật. Chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁹⁰ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, đó là Lời Ngài, sự xác nhận của một sứ mạng. Đó là Lời Ngài, Cha ôi. Chúng con chỉ có thể nói Nó. Con cầu xin Ngài xác nhận Điều đó, Chúa ôi. Và con biết rằng...con đã...cầu nguyện để Ngài tha thứ cho sự lo lắng của con, và của—và sự thất học của con, tất cả về điều đó, và lấy đi điều đó khỏi tâm trí của dân sự, cách diễn đạt vụng về, tội nghiệp của con đang cố gắng mang đến một sứ điệp. Và—và Đức Thánh Linh đánh đụng trên con, con—con—con không biết làm thế nào ngoài việc nói ra hết Điều đó, Lạy Cha, đang ngồi ở đây

với những người nam và người nữ là những người hành hương và khách lạ.

²⁹¹ Khi mà, cả thế giới đang rung động, ngày nay. Họ—họ nói bây giờ, trong một ít ngày, bây giờ họ sẽ đưa một con người đi vòng quanh thế gian, trong một quỹ đạo, đưa người đi khắp thế gian, cố gắng đưa một người lên mặt trăng. Cả thế giới, run rẩy và rung động. Các quốc gia nhỏ bé, ở khắp mọi nơi, với những tên lửa sẽ làm nổ tung một cái lỗ trên mặt đất, sâu gần năm mươi thước, trong hai trăm năm mươi- hay ba trăm dặm vuông. Ba người trong số họ cùng một lúc sẽ nhận chìm cả trái đất. Cả thế giới đang ở trong tình trạng loạn thần kinh.

²⁹² Các giáo hội đã đi ra khỏi Lời. Có tất cả các loại tổ chức và giáo phái đang mang những phẩm chất thuộc về thế gian. Và—và nếu anh em không thuộc về họ, anh em không thể chúi đầu vào một trong những giáo hội của họ.

²⁹³ Nhưng, tuy nhiên, như nó đã có trong thời Nô-ê, như nó đã xảy ra qua suốt Kinh Thánh, Chúa vẫn sai các tiên tri và các đầy tớ của Ngài, Chúa ôi, với một sứ mạng, với một sự chứng thực đăng sau nó. Lạy Chúa, con rất vui mừng về điều đó, rằng Ngài đã hứa điều đó.

²⁹⁴ Và bây giờ, Chúa ôi, Ngài đã phán, “Đừng sợ, hỡi Bầy nhỏ. Bầy nhỏ, ấy là ý tốt của Cha các ngươi để ban cho các ngươi Nước Trời.”

²⁹⁵ Ngài đã nói, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, khi nhóm nhỏ đó vừa được cứu bởi nước, sự đến của Con Người cũng sẽ vậy.” Thời của Lót, khi... Trong thời Nô-ê, “Người ta đang ăn, uống, cưới, gả.” Và hãy nhìn xem nó ngày hôm nay, Cha ôi, chúng con thấy điều đó. Vậy thì, đó là với thế gian tội lỗi đang làm điều đó.

²⁹⁶ Và bây giờ hãy nhìn vào thời của Lót, thật bằng hoại, những người đồng tính luyến ái! Ô, thật thế gian, cả đất nước, hầu hết chính quyền của chúng con bị nuốt chửng với nó, và ở mọi nơi. Ô, chúng con bị sâu mọt ăn, Chúa ôi, bởi ma quỷ và quyền lực của kẻ thù.

²⁹⁷ Cả thế giới sợ chết khiếp. Và cả nước chúng con...Thậm chí đất nước chúng con giống như một cậu bé đi qua nghĩa địa vào ban đêm, huýt gió, để giữ cho chính mình khỏi sợ hãi. Chúng con biết nó nằm ở cửa.

²⁹⁸ Hội thánh, Chúa ôi, Ngài đã phán, “Hãy nhắc đầu gối các người lên...Hãy ngược mắt lên khi những điều này bắt đầu xảy ra. Sự cứu chuộc của các người đang đến gần.”

²⁹⁹ Đức Thánh Linh đã được tuôn đổ trên Hội thánh Ngài. Ngài đã kêu gọi dân sự của mọi quốc gia, người Mê-xi-cô, da trắng, Anglo-Saxon, da màu, Ê-thi-ô-pi, tất cả các chủng tộc khác nhau, trên khắp thế giới. Như những nhà truyền giáo Đức Thánh Linh nhỏ bé của Ngài đã đi, đói khát, gần chết, nhiều người trong số họ đã bị giết, bị đóng đinh, bị làm trò cười, và mọi thứ khác. Họ đã đi mà không có giáo hội lớn nào tài trợ cho họ. Họ đã đi theo sự ủy thác của Đức Chúa Trời, với, “Những dấu hiệu này đi theo những người tin.” Con đã gặp họ trong những cánh đồng truyền giáo nơi xa kia, Chúa ôi. Chúng con đã có quyền năng vĩ đại của Đức Chúa Trời, để nói tiếng lạ, thông giải tiếng lạ. Chúng con đã có những phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, những sự biểu lộ của quyền năng.

³⁰⁰ Và bây giờ, lạy Chúa, như Ngài đã lấy Áp-ra-ham, đại diện cho người được Chọn, được gọi ra. Ngài đã mang Áp-ra-ham qua sa mạc đó, đã phân rẽ ra. Ngài đã chỉ cho người tất cả các loại dấu hiệu. Nhưng dấu hiệu cuối cùng là khi Đức Chúa Trời, chính Ngài, bày tỏ chính Ngài trong xác thịt.

³⁰¹ Chúa Jê-sus, Ngài đã phán, “Như việc đã xảy ra trong thời đó, khi Con Người đến cũng vậy.” Xin đến, Chúa ôi. Đây là Lời Ngài, như con biết Nó. Con tin Điều đó, Chúa ôi. Có những người khác ở đây tin Điều đó. Xin để nó xảy ra lần nữa, Chúa ôi. Hãy để nó xảy ra ở Tempe, như một sự xác nhận về sự đến gần của Chúa Jê-sus. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nó sẽ thêm sức cho tất cả chúng con, Chúa ôi. Nó sẽ củng cố những anh em này. Nó sẽ bổ sức các mục sư truyền đạo của Ngài ở mọi nơi. Nó sẽ làm cho giáo dân vững mạnh. Nó sẽ làm cho tất cả chúng con vui mừng. Xin nhậm lời, Cha ôi.

³⁰² Bây giờ, theo như con có thể nói Lời Ngài. Bây giờ, lạy Chúa, phải có Ngài để chứng thực điều đó. Con không thể. Nhưng nếu đó là một sự ủy thác, con đã rao giảng Lễ thật, con tin, lạy Cha Thiên thượng, rằng Ngài sẽ xác nhận Nó với những dấu hiệu mà Ngài đã hứa sẽ xảy ra trong thời đại này. Xin ban cho điều đó, bây giờ. Con giao phó chính mình cho Ngài, với hội thánh này, với Lời. Bây giờ, Cha ôi, chúng con sẽ chờ đợi Ngài, nếu Ngài chỉ cho chúng con thấy rằng Ngài đang ở giữa chúng con. “Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Đó là lời hứa của Ngài.

³⁰³ Và, thưa Cha, điều đó sẽ làm mạnh mẽ một số anh em của con ở đây như thế nào, nó sẽ làm vững mạnh hội thánh như thế nào; rằng điều gì đó mà không phải chỉ là chuyện hoang đường, điều gì đó mà anh em đã nói, “Vâng, tôi đã nghe điều này được giảng suốt thời gian qua.” Nhưng, Cha ôi, xin cho họ thấy rằng Ngài là Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài. Bây giờ, sẽ mất nhiều hơn con, thưa Cha. Nó sẽ làm cho hội thánh này đồng một lòng. Nó sẽ cần đức tin thực sự để làm điều đó. Nhưng con cầu xin, Cha ôi, hầu cho Ngài sẽ ban cho điều đó vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³⁰⁴ Bây giờ, thưa các bạn, một hàng người cầu nguyện. Ồ, tôi xin lỗi. [Anh O'Donnell nói, “Cứ tiến hành. Được rồi.”—Bt.]

³⁰⁵ Xin lỗi vì cách ngập ngừng, phấn khích của tôi tại bục giảng. Tôi—tôi cầu nguyện anh chị em làm điều đó. Nhưng tôi vừa mới nghiên cứu qua *Tiền Giáo Hội Nghị Nicene*. Và tôi đã nghiên cứu *Hai Babylon* của Hislop, và *Hội thánh Hành hương* của Broadbent, *Tiền Giáo Hội Nghị Nicene*, *Giáo Hội Nghị Nicene*, và *Hậu Giáo Hội nghị Nicene*, *Các Giáo phụ Nicene*, thấy cách mà Đức Thánh Linh đã hành động trên họ như thế nào. Họ thậm chí không có một bàn thờ trong nhà thờ của họ. Họ không có thứ gì giống như cây thập tự. Công giáo Rô-ma tiếp tục với giáo điều, với cây thập tự. Nhưng chính thống thực sự vẫn ở lại rõ ràng, có những tòa nhà nhỏ không có gì ngoài những phiến đá. Và họ sẽ... Người tin kính nào đó sẽ giải thích Lời Đức Chúa Trời, và quyền năng của Đức Chúa Trời sẽ giáng xuống. Họ chỉ giơ tay lên và ngợi khen Đức Chúa Trời. Họ nói tiếng lạ, và những dấu kỳ phép lạ sẽ theo sau họ. Vâng, thưa quý vị.

³⁰⁶ Polycarp, Ignatius, Martin, Irenaeus, Columba, ò, chao ôi, Justin, bao nhiêu người tin kính thật nữa sẽ không chịu đựng với giáo hội khác đó chút nào, về mặt giáo hội La-mã của nó. Họ vẫn ở lại là công giáo. Chúng ta cũng là người công giáo, công giáo sứ đồ. Vậy thì, *công giáo* có nghĩa là “phổ thông.”

³⁰⁷ Nhưng Công giáo Rô-ma đã đưa vào cây thập tự giá và những giáo điều, và vân vân như thế, và nói, “Không phải Kinh Thánh.” Họ, “Đức Chúa Trời đã ở trong hội thánh của Ngài.”

³⁰⁸ Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài. Kinh Thánh nói, “Nếu người nào bớt đi hay thêm điều gì vào Nó, thì phần của người đó, cũng sẽ bị lấy đi, ra khỏi Sách Sự Sống.” Chúng ta chỉ tin những gì Đức Chúa Trời đã phán, và chỉ thế thôi. Bây giờ, vì vậy, chúng ta vẫn tin Sứ điệp đó.

³⁰⁹ Bây giờ, có những người đau ốm ở đây tối nay. Tôi đã giảng cho anh em, rằng Đức Chúa Trời xác nhận sứ mạng của Ngài. Đúng vậy. Đức Chúa Trời quan sát Lời Ngài, để xác nhận Nó. Điều duy nhất Ngài đang cố gắng làm là tìm thấy một tấm lòng mà Ngài có thể đi vào.

³¹⁰ Bây giờ, đừng nghĩ rằng bạn sẽ làm quá sức. Bạn sẽ không. Anh em có thể tưởng tượng một—một con cá nhỏ dài khoảng nửa in-sơ, ở giữa đại dương ngoài kia, nói, “Tốt hơn là tôi nên uống một cách tiết kiệm nước này. Tôi có thể kiệt sức”? Chắc chắn không. Ò, anh em có thể không bao giờ cạn kiệt quyền năng của Đức Chúa Trời và sự nhân từ của Đức Chúa Trời. Anh em chắc chắn không thể, vì vậy cứ mở ra...

³¹¹ Anh em nói, “Ồ, tôi đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Ò, chỉ có—chỉ...

³¹² Cả thiên đàng đầy đầy Nó. Thấy không? Đức Chúa Trời chỉ đang cố gắng...giống như một...Nếu đó là tất cả, cả thiên đàng, là một cái ống dẫn lớn vĩ đại, và anh em có một vết nứt nhỏ. Ngài đang cố gắng đổ...Nước đó sẽ cố gắng tự thoát ra. Đó là cách Đức Thánh Linh đang cố gắng buộc chính Ngài vào trong anh em, như thế, như thế, cố gắng làm cho anh em tin Nó. Tôi biết đó là Lẽ thật. Bây giờ, tôi tin rằng...Họ đã phát...

313 Anh ấy có phát thẻ cầu nguyện không? Tôi sẽ cầu nguyện. Tôi tin anh ấy đã phát. [Các anh em nói, “Vâng.”—Bt.] Được rồi. Làm thế nào...Anh ấy ở đâu? Gì vậy? Xin lỗi. Một đến năm mươi. Được rồi. Chúng ta không thể để tất cả chúng đứng cùng một lúc. Vì vậy chúng ta hãy đứng có lẽ...Ồ, được rồi, cứ đứng yên, cứ di chuyển, có lẽ hàng nhỏ này ở đây di chuyển lui, để họ có thể di chuyển một chút. Có một cốc nước, tôi tin, đang đặt ở đó, nếu anh em quan sát. Được rồi.

314 Chúng ta hãy có số một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười. Hãy để họ đứng. Số một, ai có nó? Thẻ cầu nguyện số một? Nó chỉ là một thẻ cầu nguyện với một con số trên đó. Số một, hai, ba, bốn, như thế. Số một, thẻ cầu nguyện, ai có nó? Chắc chắn có điều gì đó sai.

315 Nói điều đó bằng tiếng Tây Ban Nha. Số *một*, trong tiếng Tây Ban Nha là gì? [Người nào đó nói, “Uno.”—Bt.] Uno. Uno, ai có nó?

316 Số một? Nói gì? Được rồi, ngay đây. Số hai, ai có nó? Số ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám? Một, hai, ba, cứ đứng ngay tại *đây*. Chúng ta sẽ xếp hàng. Há? Vâng. Nó ổn thôi. Được rồi. Điều đó ổn thôi. Được rồi. Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười. Hãy để họ đến. Hãy đến ngay bên *này*, nếu quý vị muốn.

317 Nếu bạn không thể đứng dậy bây giờ, hãy giơ tay lên. Chúng ta sẽ thấy rằng anh em hiểu được ở đây. Chúng ta sẽ thấy. Người nào đó sẽ mang anh em lên đây. Thấy không?

318 Sáu, bảy, tám, chín, mười. Mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi. Hãy để họ đến, từ một đến hai mươi người bây giờ, hãy xếp hàng ở *đây*. Được rồi. Đúng vậy.

319 Bây giờ, nếu các bạn có thẻ của mình, hãy đến, thưa các bạn. Đừng—đừng—đừng ở lại, bởi vì anh em đang lừa dối người khác ra khỏi nó, anh em thấy đấy. Đừng sợ đến, nếu anh em đã lấy thẻ của mình. Cứ tiến lên, nếu họ đưa cho anh một tấm thẻ.

320 Bây giờ, chàng trai đến với những tấm thẻ này, trước tiên. Anh ấy đứng lên ở đây và trộn chúng lại, với nhau, năm mươi hay một trăm, hay bất cứ điều gì anh ấy làm. Đi ngay xuống hàng,

cho bất cứ ai. Một người có thể có được “một,” người kia “mười,” người khác “năm mươi,” và người khác “chín mươi,” như thế. Chúng ta không biết họ ở đâu. Tất cả họ đang xáo trộn. Điều đó khiến chàng trai không biết điều gì. Rồi, chàng trai không biết tôi sẽ gọi từ đâu, đêm đó. Bởi vì, đây, chính tôi cũng không biết. Tôi có thể bắt đầu... Bao nhiêu người đã có mặt trong các buổi nhóm trước đây, và biết tôi chỉ nhảy lướt qua hết nó không? Điều đó tốt thôi. Thấy không?

³²¹ Vì vậy, nhiều lần, người ta sợ đi lên, bởi vì tội lỗi của họ được gọi ra ở đây. Bây giờ, nếu bạn đã làm bất cứ điều gì sai, và bạn không muốn nó bị gọi ra, tốt hơn bạn nên ở lại dưới đó, chỉ thế thôi, vì Ngài chắc chắn sẽ làm điều đó. Ừ-m. Bao nhiêu người biết điều đó là đúng? Vâng, thưa quý vị. Chắc chắn là đúng. Bây giờ, nếu bạn—nếu bạn bị định tội và ở dưới tội lỗi, tại sao, bạn không đến. Nhưng nếu không, nếu bạn ở dưới Huyết, hãy đến. Thấy không? Được rồi.

³²² Bây giờ, được rồi, ồ, chúng ta sẽ chỉ bắt đầu ngay tại đây và xem chúng ta có thể đi đến đâu.

³²³ Bây giờ, bao nhiêu người ở đây bị đau, và đến mà không nhận được thẻ cầu nguyện, quá trễ hay điều gì đó? Hãy giơ tay lên, khắp nơi, trên tòa nhà, được rồi, không có thẻ cầu nguyện.

³²⁴ Bây giờ, có một người phụ nữ nhỏ bé đi qua đám đông. Có lẽ bà không có thẻ cầu nguyện, nhưng bà đã chạm vào gấu áo của Ngài. Điều đó đã làm điều đó. Được rồi. Rờ đến gấu áo Ngài, và nó đã được làm cho khỏe mạnh.

³²⁵ Bây giờ, các bạn ở ngoài đó mà tin hết lòng, các bạn mà thật sự tin điều này với cả tấm lòng, các bạn chỉ nói, “Lạy Chúa Jê-sus, con tin điều này hết lòng, và con sẽ tin nhận Ngài, và tin rằng... Con biết rằng Anh Branham không biết con, hay biết bất cứ điều gì về con. Và nếu Ngài cứ để con chạm vào áo Ngài!” Vậy thì, Kinh Thánh nói...

³²⁶ Bây giờ, các mục sư truyền đạo sẽ làm chứng điều này. Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jê-sus Christ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, ngay bây giờ, có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Điều

đó có đúng không? “Một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Ngài hiện có, ngay bây giờ.

327 Ô, thế thì, nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thông sự yếu đuối của chúng ta, làm thế nào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm đó sẽ hành động khi Ngài được chạm vào? Nếu Ngài là cùng một Chúa Jêsus mà Ngài đã ở đó, Ngài sẽ hành động giống như vậy. Ngài không thể thay đổi đường lối của Ngài. Ngài không thể.

328 Nếu Ngài phán ở đó, “Ồ, Ta đã cứu họ bởi vì họ tin vào Ta, nhưng hôm nay Ta—Ta—Ta sẽ cứu họ bởi vì họ có nhiều tiền,” Ngài không thể làm thế.

329 Ngài phải ở lại với thái độ đầu tiên của Ngài. Thấy không? Khi Đức Chúa Trời đưa ra quyết định, nó thật hoàn hảo. Nó có thể không bao giờ được thay đổi, không thay đổi nữa. Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi chương trình của Ngài, đấy, vì vậy nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm điều đó có thể được chạm đến bởi cảm giác yếu đuối của chúng ta, và anh em đã chạm vào Ngài bằng đức tin của mình...

330 Bây giờ, Ngài không có bàn tay nào trên đất ngoài bàn tay của tôi và của anh em. Đúng thế không? “Ta là Gốc Nho; các người là nhánh.” Bây giờ, Gốc Nho không sinh trái, phải không? Các nhánh sanh ra trái. Vì vậy Gốc Nho chỉ tiếp thêm năng lượng cho nhánh, nhưng, anh em thấy, nhánh...Gốc Nho không được tạo nên để, đấy, Ngài ở trong sự Vinh hiển, Ngài là Đức Thánh Linh, bây giờ, Ngài không sanh ra bông trái, nhưng Ngài tiếp thêm năng lượng cho bạn và tôi, để chúng ta hiểu nhau, qua những tiếng nói, mà Ngài phán qua chúng ta và thực hiện công việc của Ngài, để chứng thực sứ mệnh mà chúng ta được sai đến để làm. Các bạn hiểu điều đó bây giờ chứ, mọi người? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

331 Bây giờ anh em cầu nguyện, và anh em nói, “Lạy Chúa Jêsus, con sẽ tin điều này với—với cả tấm lòng. Con—con—con sẽ thật sự tin điều đó với tất cả những gì có trong con tin. Và con tin rằng Ngài sẽ—làm cho con khỏe mạnh. Và con sẽ, với cả tấm lòng, cố gắng chạm đến viền áo Ngài, tin rằng Ngài sẽ làm cho con khỏe mạnh,” bây giờ, anh em chỉ tin rằng, “hay một người thân yêu.”

³³² Bây giờ, tôi sẽ hỏi anh em. Với những gì...Bây giờ, anh em biết tôi là ngũ tuần. Tôi—tôi tin vào sự la lớn, ngợi khen Chúa. Nhưng tôi sẽ yêu cầu anh em làm điều này. Bây giờ, khi chúng ta đang đến, tôi muốn anh em thật cung kính hết sức. Bây giờ, cứ từ bỏ mình đi bây giờ. Hãy gạt bỏ mọi nghi ngờ của anh em, và chỉ nói, “Bây giờ, lạy Chúa, xin Ngài giúp con.” Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó, nếu bạn chỉ tin nó.

³³³ Bây giờ, bây giờ, một người đàn bà đứng đây. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy trong đời.

³³⁴ Bây giờ, ai ở trên *này* đây. Đôi khi tôi không biết mình đang nói gì; nếu nó đập vào tôi, đó là một khả tượng. Bây giờ nếu anh em...Anh em có thể nghe rõ ngay bây giờ không? Được rồi. Bây giờ hãy thật cung kính.

³³⁵ Bây giờ, một người đàn bà đứng đây. Bây giờ, đây là một bức tranh Kinh Thánh tuyệt đẹp. Chúng ta là những người xa lạ với nhau. Tôi không biết chị. Bây giờ, chị có thể biết tôi, bởi biết tôi là Anh Branham. Nhưng tôi không biết chị, dù thế nào đi nữa.

³³⁶ Bây giờ, đây là một bức tranh giống như trong Thánh Giảng 4. Chúa Jêsus đã gặp một người đàn bà mà Ngài chưa bao giờ thấy, hoặc bà chưa bao giờ biết Ngài. Bà biết Ngài là người Do Thái, nhưng đó là tất cả những gì bà biết. Và rồi Chúa Jêsus đã nói chuyện với người đàn bà này một lát. Ngài đang làm gì? Ngài đang tiếp xúc với linh của bà. Thấy không?

³³⁷ Ngài cần phải đi qua xứ Sa-ma-ri. Và khi Ngài đi ngang qua Sa-ma-ri, Ngài đã gặp người đàn bà này. Tại sao? Cha đã dẫn Ngài đến Sa-ma-ri. “Hãy đi lên Sa-ma-ri.”

³³⁸ Ngài không biết phải làm gì. Người đàn bà này đi ra. Ngài nghĩ, “Có lẽ đây là điều Cha muốn.” Bởi vì, Ngài phán...

³³⁹ Sau khi Ngài đã chữa lành cho người đàn ông ở tại...mà đã bị tàn tật, không phải què, nhưng tôi đoán anh ấy có thể bị bệnh chậm phát triển. Trong Thánh Giảng 5, chương tiếp theo, tôi tin là vậy. Ngài đã đi đến bên ao Bê-tết-đa, và ở đó có một người đàn ông bị tàn tật nhiều năm, gầy gò yếu đuối. Bây giờ, ông có thể bước đi. Nhưng một Thiên sứ giáng xuống và khuấy động ao nước. Các anh em biết tôi đang nói ở đâu. Và rồi Chúa Jêsus đến

gần, và nói, ông nói, về việc đi đến ao nước, ông nói, “Tôi không có ai giúp đỡ tôi. Người nào đó có thể làm tốt hơn tôi. Anh ta có thể đánh tôi để đi xuống ao,” nói cách khác.

³⁴⁰ Ngài phán, “Hãy vác giường và đi về nhà ngươi.” Người ấy vác giường và đi.

³⁴¹ Bây giờ, Chúa Jêsus không hề chữa lành một người nào khác trong số họ, và có rất nhiều, hàng ngàn người. Tại sao Ngài không làm điều đó? Có một người dành cho hội chúng, dành cho những mục sư truyền đạo chúng ta. Một Đức Chúa Trời đầy lòng trắc ẩn. Đúng thế không? Đám đông người què, đui mù, tàn tật, tàn tật, tất cả các loại người. Kinh Thánh có nói điều đó không, thưa các anh em? Và Ngài đã đến ngay với một người bị yếu đuối hom hen. Người ấy không bị mù. Người ấy có thể bước đi. Người ấy có thể đã bị bệnh tuyến tiền liệt. Người ấy có thể đã bị bệnh lao chậm phát triển. Nó sẽ không giết chết anh ta. Người ấy đã bị nó hai mươi tám năm, và nó sẽ không giết chết anh ta. Và Ngài đã đến với người đó. Tại sao? Sau đó, chỉ chữa lành điều đó, và bước đi.

³⁴² Điều gì sẽ xảy ra nếu Ngài đến Tempe tối nay và đã làm điều đó? Họ sẽ chỉ trích Ngài ngay tại đó. Đúng không, thưa các anh em? Họ chỉ trích Ngài. Nhưng, hãy nhớ, Chúa Jêsus đã biết người đó và biết rằng anh ta đã ở trong tình trạng đó suốt thời gian này. Đó có phải là những gì Ngài đã phán không?

³⁴³ Bây giờ, khi người Do Thái tìm thấy người này, anh ta đã nói với họ Ai đã làm điều đó. Họ đã tìm thấy Chúa Jêsus và họ đã chất vấn Ngài. Anh em nghĩ họ sẽ chất vấn Ngài tối nay không? Chắc chắn.

³⁴⁴ Ngài đã phán gì? “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con không thể làm điều gì trong chính Ngài, nhưng những gì Ngài thấy Cha làm: thì Con cũng làm như vậy.” Đúng thế không? Thế thì, theo Lời của chính Ngài, Ngài không làm gì cho đến khi Đức Chúa Trời tỏ cho Ngài thấy điều gì để làm.

³⁴⁵ Còn nhớ Ê-li, trong bài giảng của chúng ta tối nay không? “Con đã làm tất cả điều này theo lệnh Ngài.” Bất cứ tiên tri nào của Chúa chỉ đi khi Chúa dẫn dắt người đó.

³⁴⁶ Bây giờ chúng ta hãy lấy điều đó làm khuôn mẫu. Bây giờ, Đấng Christ là Đức Thánh Linh ở trong đây bây giờ. Bây giờ, tôi tin rằng tôi cảm thấy được dẫn dắt để đến Arizona. Chúa Jê-sus cảm thấy được dẫn dắt, cần phải đi qua xứ Sa-ma-ri. Tôi cảm thấy được dẫn dắt để có buổi nhóm chữa lành tại Tempe tối nay, chưa bao giờ có một buổi nhóm ở trên đây. Tôi không biết tại sao.

³⁴⁷ Ồ, chị tình cờ là người đầu tiên lên đây. Chị đấy, Thánh Giảng 4, một lần nữa chính xác. Tôi không biết chị. Chị không biết tôi. Tôi không biết một điều. Chị có thể là một tội nhân. Chị có thể là một kẻ đạo đức giả. Chị có thể phạm tội tà dâm. Chị có thể là một vị thánh tin kính. Chị có thể bị ốm. Chị có thể đang đứng cho người nào khác. Chị có thể gặp rắc rối về tài chính. Tôi không biết chị bị gì. Tôi không biết gì về chị. Bây giờ, đúng vậy, tôi không biết. Bây giờ, nếu tôi là người lạ, để người không tin nào đó có thể đang ngồi bên cạnh, hãy giơ tay lên, nếu chúng ta là, nếu điều đó—điều đó đúng. Thấy không? Bây giờ, nếu Đức Thánh Linh... tiếp xúc với linh của chị ấy.

³⁴⁸ Bây giờ, cả hai chúng ta đang đứng đây, đàn ông và đàn bà, giống như họ đã có. Và Chúa Jê-sus đã nói chuyện với bà cho đến khi Ngài tìm thấy điều gì không ổn với bà. Đúng thế không? Bây giờ, tất cả những người biết điều đó là đúng, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài đã tìm thấy nan đề của bà là gì, và Ngài đã nói cho bà biết nan đề của bà là gì.

³⁴⁹ Và bà nói, “Thưa Ngài, Ngài phải là một tiên tri.” Hãy xem, họ đã không có các tiên tri trong khoảng bốn trăm năm. Bà nói, “Ngài phải là một nhà tiên tri. Bây giờ, chúng ta biết rằng khi Đấng Mê-si đến, đây sẽ là dấu hiệu của Đấng Mê-si. Ngài sẽ nói cho chúng ta biết mọi điều.” Đúng thế không?

Ồ, Chúa Jê-sus phán, “Ta là Đấng mà đang nói với người.”

³⁵⁰ Bây giờ, nếu đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si lúc đó, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; chỉ, trong hình thức của Đức Thánh Linh, đang sử dụng xác thịt tôi, tâm linh của tôi khi tôi đầu phục Ngài, và sẽ nói cho tôi biết nan đề của chị ở đâu, chị biết nó đúng hay không, bởi vì chị là người làm chứng về điều đó. Bây giờ, nếu chị...

351 Nếu tôi đang có một buổi nhóm chữa lành, tôi đến gần, nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Bị ốm à, chị ơi?”

“Vâng. Tôi bị lao phổi”

352 “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Đặt tay trên anh chị em. “Ha-lê-lu-gia! Hãy nhận lấy sự chữa lành của chị.”

353 Bây giờ, nhiều anh em tốt quý, như Anh Oral Roberts và họ, họ là những người chân thật của Đức Chúa Trời. Đó là ân tứ của họ. Họ nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi tin điều đó. Anh à?”

“Vâng.”

354 Tôi tin rằng anh sẽ khỏe mạnh. Chắc chắn, tôi tin điều đó. Vâng, thưa quý vị. Tôi tin. Bạn sẽ đi đến mục sư của mình, nếu bạn là một Cơ-đốc nhân, hay bất cứ điều gì giống như thế, tôi tin anh em sẽ—anh em sẽ làm điều đó.

355 Nhưng bây giờ điều gì xảy ra nếu Ngài đến và nói với chị điều gì đó mà chị đã làm. Bây giờ, chị biết điều đó đúng hay không. Và nếu Ngài có thể nói với chị những gì đã được thực hiện, chắc chắn chị có thể tin nếu Ngài nói với chị những gì sẽ được thực hiện. Đúng thế không? [Chị ấy nói, “Đúng.”—Bt.]

356 Bây giờ, bao nhiêu người tin rằng đó sẽ là một lời chứng, nếu Ngài làm điều đó, rằng Ngài là Đức Chúa Jê-sus Christ là Đấng Mê-si, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? Bây giờ, hãy nhớ, không phải tôi. Không. Tôi giống như cái micrô này, một chiếc máy cam hoàn toàn. Làm sao tôi biết được? Tôi đã thú nhận với anh em, và với chị ấy, và cả hai với nhau, chúng tôi không, chúng tôi chưa bao giờ gặp nhau. Vì vậy nó sẽ nhận lấy một quyền lực từ nơi nào đó.

357 Bây giờ, anh em có thể tin giống như một số người trong họ đã tin, và nói, “Ngài là Con Đức Chúa Trời, Vua của Y-sơ-ra-ên.” Hoặc, anh em có thể nói, “Ừm. Ông ta là một con quý, một thầy bói, một loại linh xấu nào đó.” Thế thì, đó là giữa bạn và Đức Chúa Trời. Thấy không? Bây giờ, bây giờ, điều đó tùy thuộc vào anh em, để phán xét Điều đó. Thấy không? Chỉ phụ thuộc vào thái độ của bạn đối với Nó.

358 Nhưng, với tôi, đó là Chúa Jêsus Christ. Là, với tôi, bởi vì lời hứa của Ngài. Và bây giờ nếu Ngài đã hứa và ủy thác cho tôi, và ban cho tôi những dấu hiệu...

359 Và cách đây nhiều năm, tôi đã ở đây với dân sự, và Ngài đã ban cho tôi một dấu hiệu, nếu các bạn đặt tay trên tay tôi. Bao nhiêu người nhớ điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì tôi có thể nói với chị, nếu tôi giữ im lặng một vài phút. Tôi sẽ không có sự kiểm soát, nhưng nói rằng chị có một—một khối u hay bất cứ thứ gì. Nó đã hoàn hảo. Đúng thế không?

360 Và tôi đã kể với anh em, rằng Ngài đã bảo tôi, “Nếu tôi tôn kính và tin, và ở lại tự do,” và, đó là, không đi ăn bám vì tiền. Và tôi chưa bao giờ nhận tiền dâng trong đời. Hiểu không? Và mọi thứ, “Và sống thật với Ngài, để điều đó sẽ ứng nghiệm, rằng, khi tôi nói với dân sự chính bí mật của lòng họ, một điều khác.” Họ không thể phủ nhận điều đó. Thấy không? Thấy không? Anh em còn nhớ tôi đã nói tiên tri điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì nó đã ứng nghiệm. Thấy không?

361 Bây giờ, bây giờ cứ cung kính. Anh em nói, “Anh đang chờ đợi điều gì, Anh Branham?” Chờ đợi Ngài. Tôi không biết người phụ nữ đó. Nếu Ngài không xúc dầu cho tôi, tôi không thể làm điều đó. Chỉ thế thôi.

362 Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy bức ảnh của Thiên sứ đó của Chúa, Ngọn Lửa đó, Trụ lửa đó? Họ đã chụp Nó, trên khắp thế giới đều biết nó bây giờ. Nó ở Washington, DC, trong hội trường nghệ thuật tôn giáo. Chỉ Hữu thể siêu nhiên từng được chứng minh một cách khoa học.

Tôi chỉ sẽ nói chuyện với chị một phút, một liên hệ.

363 Vâng. Ngợi khen Chúa. Ừ-m. Nó đây này. Ừ-m. Tôi không thể nói với chị làm thế nào tôi biết điều đó, nhưng tôi biết Ngài đang ở ngay đây bây giờ. Thấy không? Đúng vậy. Nó ở ngay đây bây giờ. Cảm ơn Chúa. Thấy không? Nó đây này bây giờ.

364 Chị bị bệnh ngoài da mà chị muốn tôi cầu nguyện cho. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Bây giờ, chị có tin điều đó với cả tấm lòng không?

365 Bây giờ, chị có thể nói rằng tôi đã đoán thế. Thấy không? Bây giờ hãy xem và xem thử chúng ta đoán điều đó không. Thấy không? Hãy thật cung kính. Chị ấy có vẻ là một người tử tế.

366 Bây giờ, ngay bây giờ tôi không thể nói với chị những gì tôi đã nói với chị, trước tiên. Bây giờ, chờ một chút. Vâng, một bệnh ngoài da, chị có. Đã có nó trong thời gian nào đó. Thậm chí đã được cầu nguyện cho, cho nó. Thế thì, chị có điều gì đó không ổn với phía mình. Đúng vậy. Nó được gây ra bởi một tai nạn ô tô. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bây giờ chị tin, phải không? Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, tôi cầu xin sự chữa lành cho chị. A-men. Hãy đi, tin.

367 Anh chị em có tin rằng Ngài vẫn như ngày hôm qua, Ánh sáng chiều tối của Đức Thánh Linh không?

368 Anh thế nào? Anh và tôi là những người xa lạ với nhau, lần đầu tiên trong buổi nhóm của chúng ta. Nếu tôi có thể chữa lành cho anh, tôi sẽ chữa lành. Tôi chỉ đại diện cho Đấng Chữa Lành, như một đại sứ được ủy thác, cầu nguyện cho sự xác nhận của Ngài. Nhưng nếu Đức Chúa Trời sẽ nói cho tôi biết anh ở đây vì điều gì, anh tin tôi là tiên tri của Ngài, hay là đầy tớ của Ngài không? Anh sẽ tin điều đó chứ?

369 Một điều, nó phủ bóng xung quanh bạn, cho thấy rằng bạn đang đau khổ với tình trạng thần kinh, rối loạn tâm thần, tình trạng thần kinh. Trở nên tồi tệ hơn vào buổi tối khi mặt trời bắt đầu lặn. Đúng vậy. Rồi, điều khác nữa, anh có khối u mà anh lo lắng. Anh tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết khối u đó ở đâu không? Nó ở bên ngực phải. Phải thế không? Bây giờ anh tin không? Bây giờ, có Điều gì đó ở trên tôi, đang nói điều đó, biết điều đó. Đúng thế không? Anh tin Đó là Đức Chúa Trời không? Rồi Chúa Jêsus phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này: nếu họ đặt tay trên người đau, họ sẽ bình phục.” Xin Chúa ban phước cho anh. A-men.

Hãy có đức tin. Đừng nghi ngờ. Chỉ tin với tất cả điều đó trong anh em.

370 Anh chàng trẻ tuổi ở đó mang chiếc cà vạt sọc, hãy thôi lo lắng. Bệnh viêm khớp đó sẽ lìa khỏi anh, nếu anh chỉ tin hết lòng.

Thấy không? Anh đang ngồi đó, chờ đợi điều đó, phải không? Và anh không có thể cầu nguyện. Anh không cần một cái. Cứ tin điều đó.

371 Đấy, đức tin của anh ấy đã chạm vào Điều gì đó. Anh em biết người đó đã không chạm vào tôi. Anh ấy ở cách xa tôi hai mươi bộ. Đúng thế không? Nhưng anh ấy đã chạm vào cái gì? Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm.

372 Tôi đã nhìn ở đây tới người phụ nữ này, có một người đàn ông. Tôi nhìn, đó là một người đàn ông. Tôi nói, “Không thể. Có... Đó là một người phụ nữ.” Tôi đã nhìn, có một người đàn ông. Tôi đã quan sát Ánh Sáng đó, đang treo lơ lửng ở đây, đi qua và đi lại trên anh ấy. Tôi thấy anh ấy đang cố gắng bước ra khỏi giường, như thế. Chính là điều đó. Thấy không? Anh ấy đấy. Hãy để anh ta là bằng chứng. Có phải thế không? Anh đang ngồi, cầu nguyện cho điều đó. Đúng thế không? Hãy tin bằng cả tấm lòng bây giờ, và anh sẽ khỏe mạnh.

373 Vì vậy, “Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Chỉ có đức tin. Bây giờ hãy thật cung kính.

374 Xin lỗi. Tôi đang quan sát Ánh Sáng, di chuyển xung quanh, qua tòa nhà. Tôi—tôi chỉ đang quan sát, đấy.

375 Bây giờ tôi muốn nói chuyện với chị một lát. Trông giống như một người tốt, đối với tôi. Chúng ta là những người xa lạ với nhau. [Chị ấy nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Chúa biết những rắc rối của chị. Ngài biết tôi, biết chị. Chúng ta là người nam và người nữ, đang đứng đây gặp nhau, lần đầu tiên của chúng ta. Với Thánh Linh, chị là một Cơ-đốc nhân, và—và tôi có thể cảm thấy sự rung động ở đó với linh của chị, chị biết đấy, cứ di chuyển. Và tôi biết chị không phải là người quá giang. Chị là Cơ-đốc nhân, chị thấy đấy. Vậy thì đó là những gì tôi muốn nói, *người quá giang*, chỉ là nhảy từ nơi này đến nơi khác, chị biết đấy. Chị được sanh lại, đấy, chị là một Cơ-đốc nhân thực sự. Tôi có thể cảm thấy chị được chào đón, chị thấy đấy. Và Đức Thánh Linh ở đây hoan nghênh linh đó, bởi vì đó là linh thiêng liêng. Thấy không? Chúng ta là anh em và chị em. Chị không ở đây vì chính mình. Chị đang đứng cho người nào khác. Một người bạn của chị đang đau khổ vì áp lực của ma quỷ. Chị tin điều đó không? [“Tôi

biết.”] Hãy đặt chiếc khăn tay đó trên họ và đừng nghi ngờ, nó sẽ lìa khỏi họ. Xin Chúa ban phước cho chị.

Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Cứ tin hết lòng.

Bà thế nào, thưa bà? Chúng ta là những người xa lạ với nhau.

³⁷⁶ Bây giờ, người nào đó, ở đâu đó. Chúa ơi, nó ở đâu? Nơi nào đó trong cử tọa, người nào đó, điều gì đó đã xảy ra. “Làm sao anh biết điều đó, Anh Branham?” Ồ, tôi chỉ biết điều đó. Thấy không? Thấy không? Nó giống như chỉ kéo sự sống ra khỏi anh em, anh em thấy đấy. Điều gì đó đã xảy ra. Người nào đó đã được chữa lành ở đâu đó. Tôi không biết nó ở đâu, nhưng có lẽ Ngài sẽ tỏ cho tôi thấy lần nữa.

³⁷⁷ Chúng ta là những người xa lạ với nhau, thưa bà. Tôi không biết bà, nhưng Đức Chúa Trời biết bà. Bà ở đây vì mục đích nào đó, có thể vì người nào khác, có thể là tài chính, gia đình. Bất kể nó là gì, Đức Chúa Trời có thể nói với tôi. Bà sẽ tin điều đó chứ? Bà sẽ biết đó có phải là sự thật không. Cứ là một người trẻ tuổi đến đây, một khái tượng mở ra cho một người trẻ. Bây giờ, bà tin hết lòng, và Đức Chúa Trời sẽ ban cho điều đó. Thấy không? Nếu tôi có thể nói với bà, bà biết nếu tôi không biết bà, nó sẽ phải đến từ quyền năng siêu nhiên nào đó.

³⁷⁸ Còn nhớ bài giảng của tôi tối nay, tôi đã nói về điều gì không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Bây giờ, hãy xem. Có lẽ, nếu tôi muốn, giống như Thiên sứ đó đã quay lưng Ngài lại. Bây giờ, điều gì xảy ra nếu tôi quay lưng lại, như thế này, với nơi chị đang ở. Thấy không? Được rồi. Bây giờ, chị chỉ—chỉ nói với Chúa Jê-sus, “Ôi Đức Chúa Trời,” chỉ trong lòng chị, “bày tỏ cho Anh Branham biết tôi ở đây vì điều gì, hay điều gì đó về tôi,” và xem thử Ngài có làm không.

³⁷⁹ Vâng. Tôi có thể nhìn thấy người phụ nữ đó ngay bây giờ. Chị ấy đang bị đau ruột. Đúng vậy. Nó là những khối u trong ruột. Đó là thật. Bà Cathan, bà có thể về nhà bây giờ và được khỏe mạnh, nếu bà tin hết lòng. Hãy đi và tin, trên con đường của mình. Hãy tin điều đó.

³⁸⁰ Anh chị em tin không? Hãy có đức tin. Anh chị em có nhận ra rằng chính Đức Chúa Trời đã viết Kinh Thánh đang di chuyển

trong nhà thờ nhỏ bé khiêm nhường này ở đây tối nay, trong buổi nhóm này ở đây không?

381 Bây giờ, chúng ta cũng là những người xa lạ với nhau, thưa ông. Tôi không biết ông, chưa bao giờ gặp ông trong đời. Chúng ta là những người xa lạ hoàn toàn. Bây giờ, tôi đang yếu đi, thưa các bạn. Đó là một...

382 Người phụ nữ kia đang ngồi phía sau đó với chúng táo bón, ngồi thứ hai từ phía sau, phía bên phải của hàng đó. Chính là chị, cách đây một lát, đã ở trên đây. Nếu chị tin hết lòng, nó sẽ lìa khỏi chị.

383 Còn đứa bé bị dị ứng đó thì sao? Chị tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành nó không? Chị đấy. Vinh hiển thay! Ma quỷ đã thua điều đó. Nó đã thua. Xin Chúa ban phước cho anh, chị, em. Hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đó là tất cả những gì chị cần. Nó sẽ lìa khỏi đứa bé. Đừng quên.

384 Họ đã chạm vào cái gì? Người phụ nữ đó đã chạm vào điều gì, vì đứa con của mình? Tôi không biết họ những người đó, chưa bao giờ thấy họ trong đời.

385 Nếu chúng ta là người lạ với nhau, hãy giơ tay lên ở đó, thưa các bạn, ở đó, rằng, quý bà, hãy giơ tay lên. Đúng vậy.

386 Bà đang đứng đó, cầu nguyện cho đứa bé đó. Và Đức Thánh Linh tiếp tục vận hành trong đó, nơi nào đó. Và tôi đã thấy nó ở đó, và tôi thấy đứa bé với—với tình trạng đó. Chị ấy đấy.

387 Em bé sẽ khỏe mạnh, chị ơi. Đừng lo lắng. Tại sao? Đó là Ánh sáng thật xung quanh nơi đó bây giờ. Tôi biết rằng Đức Chúa Trời đã trả lời. Thấy không? Nó sẽ lìa khỏi đứa bé. Tôi biết nó sẽ ổn thôi. Vâng.

388 Nó đang đến ở mọi nơi, từ cử tọa bây giờ. Nó thì, anh em không thể nắm lấy nó. Nó chỉ ở khắp mọi nơi. Chỉ làm chứng Nó. Anh chị em không tin bây giờ nhiều hơn anh chị em tin cách đây một lát sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn. Anh em thấy Đó là một...Nó có thể xảy ra với mỗi người trong anh em nếu anh em chỉ tin điều đó. Thấy không? Cứ tin điều đó.

389 Xin lỗi, thưa ông. Tôi—tôi—tôi đã không...Ông biết đấy, tôi không kiểm chế được. Nhưng tôi chỉ...Tôi trở nên thật yếu đuối. Và tôi chỉ...

390 Chúa Jêsus, một người đàn bà đã chạm vào vạt áo Ngài, và Ngài phán, “Ta nhận biết rằng quyền phép đã đi ra,” đó là, sức mạnh. Và nếu Ngài, Con Đức Chúa Trời, còn tôi, một tội nhân được cứu bởi ân điển thì sao?

391 Bây giờ, đây là một người đàn ông. Hãy để nó xảy ra với người này. Thế thì tất cả các bạn sẽ tin chứ? Có ai biết người đàn ông này không? Có ai biết người đàn ông đó, ở quanh đây không? Ồ, vâng, thưa ông. Được rồi. Bây giờ, anh em biết đấy. Chúng ta hãy xem Điều đó đúng hay không. Người đàn ông hoàn toàn xa lạ. Tôi chưa bao giờ gặp ông ấy trong đời.

392 Chúng ta hoàn toàn xa lạ với nhau. Nhưng Đức Thánh Linh có thể bày tỏ cho tôi anh ở đây để làm gì, hay anh muốn gì, hay điều gì đó về anh, mà anh biết, rằng tôi biết tôi không biết gì cả, thì điều đó sẽ thuyết phục anh rằng đó sẽ phải là Đức Thánh Linh.

393 Điều đó sẽ thuyết phục tất cả anh chị em, và biết rằng cùng một Đức Thánh Linh ở đây, cũng ở trong tất cả chúng ta?

394 Bệnh của anh là bệnh trực tràng. Đó là một u nang trong trực tràng. Có người nào khác ở đây đang cầu nguyện về điều đó, đó là vợ anh ở ngoài đó. Chị ấy đang bị đau đầu liên tục, mọi lúc. Đúng vậy. Anh cũng có một đứa con ở đó. Đúng thế. Anh tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết điều gì không ổn với đứa trẻ đó không? [Người anh em nói, “Vâng.”—Bt.] Đó là tình trạng máu. Anh tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết anh là ai không? [“Vâng.”] Ông sẽ tin tôi chứ? Ông là một mục sư. [“Vâng.”] Ông là Mục sư khả kính Ông Mann. [“Vâng.”] Hãy về nhà, được khỏe mạnh.

395 Ông tin bằng cả tấm lòng không? Cứ dâng sự ngợi khen Đức Chúa Trời.

396 Bà có tin không, thưa bà, với cả tấm lòng, đang ngồi đó? Bà có tin không? Hãy đi, ăn bữa tối của bà. Bệnh dạ dày của bà sẽ rời khỏi bà, và bà sẽ ổn thôi.

397 Bệnh đau lưng của chị cũng đã khỏi, chị ơi, vì vậy chị có thể đi ngang qua phòng, và tin hết lòng rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh. Chị tin điều đó không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Cứ đi, la lớn, và nói, “Ngợi khen Chúa!” Được rồi, với cả tấm lòng.

398 Trạng thái lo lắng là một điều tồi tệ, nhưng Đức Chúa Trời có thể chữa lành nó. Chị có tin điều đó không? Cứ đi, vui mừng, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi.” Đức Chúa Trời làm cho nó khỏe mạnh.

399 Dạ dày làm phiền anh chứ? Hãy đi, ăn đi, Chúa Jêsus Christ làm cho anh khỏe mạnh. Hãy có đức tin.

Bệnh đau lưng đang làm phiền bạn. Phải không? [Người đó nói, “Vâng.”—Bt.] Hãy đi, hãy tin. Chúa Jêsus Christ làm cho bạn khỏe mạnh. Hãy có đức tin.

400 Tình trạng lo lắng? Hãy tin Chúa sẽ chữa lành cho bạn không? [Người đó nói, “Vâng.”—Bt.] Hãy đi, được chữa lành trong Danh Chúa Jêsus.

401 Hiểu tôi muốn nói gì không? Chẳng phải Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi sao?

402 Bây giờ, Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Đúng thế không? Vậy thì, Chúa Jêsus đã phán điều này không: “Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ này”? Bao nhiêu người tin ở đây? Được rồi.

403 Bao nhiêu người muốn được chữa lành? Hãy giơ tay lên. Rồi đặt tay lên nhau. Anh chị em là những người tin. Đúng vậy. Ngài giữ Lời Ngài. Anh chị em tin điều đó không? Nếu anh chị em tin điều đó, anh chị em sẽ thấy điều gì đó xảy ra mà anh chị em chưa bao giờ thấy trước đây, nếu anh chị em tin điều đó.

404 Bây giờ hãy cúi đầu. Hãy đặt...Đừng cầu nguyện cho chính mình, hãy cầu nguyện cho người mà bạn đặt tay trên. Hãy cầu nguyện bây giờ, một cách chân thành. Hãy tin, một cách chân thành. Đặt tay lên người nào đó và cầu nguyện. Bây giờ tôi sẽ cầu nguyện, ở đây.

405 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đến trong Danh Chúa Jêsus. Chúng con đến bởi vì Lời Ngài đã được xác nhận. Sự ủy thác được chứng thực. Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, ở trong sự hiện diện của chúng con, trong hình thức của Đức

Thánh Linh. Ôi Đức Chúa Trời, đây là những người của Ngài. Họ đang đau khổ. Sa-tan đã trói buộc họ. Họ biết rằng Ngài ở đây. Sự chứng thực về sự Hiện diện của Ngài là ở đây, Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁴⁰⁶ Hỡi Sa-tan, ngươi đã thua trận. Hãy ra khỏi họ, ở Sa-tan, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Ta khuyên ngươi hãy rời khỏi cử tọa này và ra khỏi dân sự này, để họ có thể được tự do, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

⁴⁰⁷ Nếu anh chị em tin điều đó, hãy đứng trên đôi chân của mình và dâng lời ngợi khen Đức Chúa Trời. Đó là ý tưởng. Chính là điều đó. Hãy giơ tay lên và dâng Ngài lời ngợi khen. Đã xác nhận! Hãy xưng nhận và tin rằng sự chữa lành của anh chị em đang đến.

62-0122 Sự Chứng Thực Của Sứ Mạng
Hội Thánh Phúc Âm Ngũ Tuần
Tempe, Arizona Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org